

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

Stop het geknoei!

VLAANDEREN

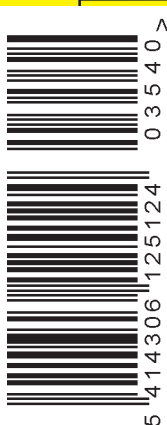

OP

EIGEN

KRACHT

Maandelijkse uitgave (behalve augustus) • Jaargang 5 • nr. 10 • oktober 2008
1,25 euro • Ver. uitg.: Bruno Valkenters, Meddouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

**VLAAMS
BELANG**

Philip Claeys

Hoofdredacteur

Vol is vol

Over het Kanaal ontstond beroering nadat bleek dat Engeland het dichtst bevolkte land van Europa is (Malta buiten beschouwing gelaten), met 395 inwoners per vierkante kilometer. Nederland telt er 393, en België staat op vier met 341.

Indien men echter Vlaanderen apart bekijkt, moet men vaststellen dat wij het dichtst bevolkte land in Europa zijn, met maar liefst 452 inwoners per vierkante kilometer (bron: Vlaamse Regionale Indicatoren - VRIND, 2008). Het is alsof er elk jaar een middelgrote stad wordt bijgebouwd.

De bevolkingsgroei in ons land moet vooral op conto van de nieuwe massale immigratie geschreven worden. Het maatschappelijke kostenplaatje bestaat onder meer uit steden die onleefbaar worden, meer stadsvlucht, minder groen, meer verkeersellende, overvolle bussen en treinen, ouders die moeten kamperen om hun kinderen in te schrijven in een school. De levenskwaliteit zal er voor de meeste Vlamingen niet op vooruitgaan.

En het is nog niet gedaan: de linkse regering-Leterme I vindt dat er nog te weinig vreemdelingen zijn en wil nog meer economische immigratie (net zoals de Lijst Dedecker), terwijl het Planbureau voorspelt dat de werkloosheid gaat toenemen. Er wordt tegenwoordig veel gepraat over 'goed bestuur' en 'gezond verstand', maar in de praktijk valt daar niets van te merken.

Leterme I = Verhofstadt IV

Tijdens de federale verkiezingscampagne waren de beloften van Yves Leterme en zijn 'Vlaams Kartel' niet te tellen. Men zou in vijf minuten Brussel-Halle-Vilvoorde splitsen en een grote staats-hervorming realiseren. Inzake begroting en financiën werd een trendbreuk met Paars beloofd. Bovendien zou 2 miljard euro naar de sociaal zwakkeren gaan. Het werd niets van dat alles. Een budgettaire catastrofe en een communautaire stilstand: de regering-Leterme I is eigenlijk gewoon Verhofstadt IV. Terwijl onze ondernemers en de publieke opinie schreeuwen om 'meer Vlaanderen', steken de traditionele partijen de kop in het zand. Vlaanderen betaalt het gelag.

Ideeënpartij

Als de voorbije maanden al iets duidelijk is geworden, dan is het wel dat de analyses van het Vlaams Belang de juiste zijn: binnen België is geen goed bestuur mogelijk. Voka, de Gezinsbond en onlangs ook de Orde van Geneesheren: iedereen met een greintje gezond verstand ziet onderhand in dat Vlaanderen en Wallonië beter hun eigen boontjes doppen.

Het Vlaams Belang is niet meer de enige politieke partij die zegt dat de Belgische constructie niet werkt, maar wij zijn wél de enige partij die daaruit de enige logische conclusie trekt. Dertig jaar geleden lanceerde Karel Dillen de onafhankelijkheidsidee. Dat werd toen afgedaan als een idee van marginalen. Anno 2008 is de geest uit de fles en kiezen honderdduizenden Vlamingen resoluut voor Vlaamse onafhankelijkheid. Het bewijst de sterkte en de grote verdienste van onze beweging.

Uitdagingen

Het klopt dat onze partij voor het eerst in jaren met concurrentie ter rechterzijde kampt. Laat er echter geen twijfel over bestaan: de protestpartijen die nu hoge ogen gooien en schijnbaar groeien als paddenstoelen, zijn slechts een tijdelijk fenomeen. Eénmanspartijen zijn veelal een vehikel om de kopman aan een ministerportefeuille te helpen. Het verschil met het Vlaams Belang? Wij willen geen deel uitmaken van het establishment. Het Vlaams Belang is geen protestpartij, maar een principiële programmapartij. Een buitenbeentje in de Vlaamse politiek.

Wij zijn niet welkom in de Belgische salons, net omdat we die salons willen afschaffen. Bij ons komt het ideaal voor de partij en de partij voor het 'ik'. Bij het Vlaams Belang primeert het belang van Vlaanderen, en dus zijn en blijven wij de enige Vlaamse vrijheidspartij!

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator Hagen Goyvaerts, Volksvertegenwoordiger

Een ongeluk komt nooit alleen

Het Instituut voor RadioElementen (IRE) in Fleurus is een instelling van Openbaar Nut en valt onder de voogdij van PS-minister Paul Magnette. Niet voor niets is de voorzitter van de Raad van Bestuur een zekere Philippe Busquin. Deze gewezen PS-voorzitter en Eurocommissaris heeft alle mogelijke watertjes binnen l'état PS doorzwommen. Het instituut IRE is de Waalse tegenhanger van het Studiecencentrum voor Kernenergie (SCK) te Mol en produceert onder andere radioactieve jodiumpreparaten voor geneeskundig onderzoek.

Dat er in het IRE iets is misgelopen op vrijdag 22 augustus jongstleden mag ons evenwel niet verbazen. Tijdens een doorlichting in november 2007 door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) bijgestaan door twee Franse controleorganisaties kwamen heel wat tekortkomingen in de veiligheidsvoorzieningen aan het licht. In het besluit van het rapport staat zwart op wit geschreven dat de veiligheidscultuur op het IRE te wensen over laat. Toen werd al aangedrongen op drastische verbeteringen inzake veiligheidsuitrusting. Uit de chronologie van de feiten na het incident van 22 augustus is ook gebleken dat 3 dagen na de ongecontroleerde lozing van radioactief jodium in de atmosfeer er een alarmsignaal werd gegeven. Hoogstwaarschijnlijk ligt de verouderde en slecht onderhouden meetapparatuur aan de basis van dit ernstig incident.

Ook de minister van Binnenlandse Zaken, VLD-er Patrick Dewael is betrokken partij als voogdij-minister van het FANC. De werking van deze instelling, tot voor een jaar geleid door Jean-Paul Samain (ook een PS-er), lag einde 2006 en begin 2007 zwaar onder vuur als gevolg van een falende werking en onkunde van het FANC als autoriteit inzake nucleaire veiligheid. Als gevolg van de werkzaamheden van de parlementaire werkgroep Nucleaire Veiligheid heeft het parlement in april 2007 unaniem 44 aanbevelingen goedgekeurd waarbij de regering met spoed werd gevraagd werk te maken van verbeteringen van de werking van het FANC. Sinds het aantreden van een nieuwe directeur-generaal (de Vlaming Willy Deroovere) is de toestand weliswaar verbeterd maar er is nog veel werk aan de winkel. Dat hebben we ook kunnen merken aan de stuntelige en gebrekkige communicatie maar ook het hele crisismanagement naar aanleiding van het incident in Fleurus.

Inmiddels zijn er zowat 4 (!) onderzoeken gestart om de ware oorzaken van het incident te achterhalen en de schuldigen aan te duiden. Ook is er de oproep van de CD&V en VLD-meerderheid voor een zoveelste werkgroep die de invoering van de destijds gemaakte aanbevelingen moet evalueren. Als dat maar geen nieuwe operatie "doofpot" wordt.

"Een universiteit die een hongerstaking toelaat om het beleid te chanteren, is bedenkelijk. (...) Het is ethisch niet te verantwoorden dat de leiding van een universiteit dergelijke acties toestaat in haar gebouwen."

Luc Van der Kelen
in *Het Laatste Nieuws*, 04.09.2008

"De begeleidende dokters weten zeer goed dat ze hun patiënten groot gevaar laten lopen, onder het mom van hen te helpen, vanuit een politieke overtuiging. Welke dokter riskeert het leven van een patiënt voor zijn politieke geloof? [...] Iemand die dat doet, is een arts die zich voordoeft als een engel, maar dan wel als een engel des doods."

Luc Van der Kelen
in *Het Laatste Nieuws*, 04.09.2008

"Het zijn niet de artsen die gevaar lopen, het zijn ook niet de organisatoren en aanstichters van dergelijke acties. Zij spelen met het leven van anderen en proberen lafhartig de verantwoordelijkheid af te schuiven op een minister en de directeur van Vreemdelingenzaken."

Luc Van der Kelen
in *Het Laatste Nieuws*, 04.09.2008

"De agitatoren achter de acties wenden voor alsof er geen criteria zijn voor regularisatie en de politici dus hun job niet doen. Dat is een pertinente leugen."

Luc Van der Kelen
in *Het Laatste Nieuws*, 04.09.2008

"Ik wil geen religieuze onderwerping meer accepteren, zelfs niet ter grootte van een hoofddoek. Het is alles of niets. Wie schippert, zet de poorten open voor de barbarij."

Geert Van Istendael
in *De Morgen*, 06.09.2008

"Ik heb het zelfs nog meegemaakt dat iemand die ik 's ochtends had aangehouden 's namiddags kwam aankloppen om zijn afwezigheidsattest op te halen. Ik was nog bezig met de afhandeling van zijn arrestatie."

Roland Vanreusel, gewezen
hoofdcommissaris van Brussel,
in *Knack*, 10.09.2008

Werkloze allochtonen

De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) maakte onlangs haar jaarlijks migratierapport openbaar. Daarin werd voor het eerst een oplijsting gemaakt van de kloof tussen immigranten en autochtonen op de arbeidsmarkten van de verschillende OESO-landen.

En wat blijkt: België scoort het op één na slechtst. In dit land werkt amper één op de twee allochtonen. Daarnaast ligt de werkloosheid bij allochtonen dubbel zo hoog als bij de eigen bevolking.

Nieuw lokaal voor illegalen

Een gebouw in Sint-Joost-ten-Node waarin tot voor kort een honderdtal sans-papiers verbleven, moet dringend gerenoveerd worden om er een opvangcentrum voor gehandicapten in onder te brengen.

Maar niet getreurd, dankzij de PS-burgemeester hebben de illegale actievoerders alweer een nieuwe stek. De gemeente stelt immers een nieuw lokaal ter beschikking. Dat dat lokaal aan een speelplein ligt en daardoor de speelpleinwerking hinder zal ondervinden, wordt door de burgemeester 'betreurd'.

Allochtone frustratie

Verder in dit maandblad kan u lezen dat het Vlaams Belang op 11 september de slachtoffers van de aanslagen in Amerika herdacht met een symbolische wake. De manifestatie verliep heel sereen.

Diezelfde avond bekogelden 'hangjongeren' in de Anderlechtse wijk Kuregem drie lijnbussen met losliggende straatstenen. Aanleiding volgens de woordvoerder van De Lijn: frustratie naar aanleiding van de Vlaams Belang-wake. Qua originaliteit kan dat tellen.

Suikerfeest

In Nederland verklaarde staatssecretaris Tineke Huizinga dat het Suikerfeest best een nationale feestdag mag worden. Alleen, "de tijd is er nog niet rijp voor (...) moslims moeten eerst een (nog) groter deel van de bevolking uitmaken". Geert Wilders en zijn partij, de PVV, kanten zich tegen het voorstel "omdat we geen islamitisch land zijn, noch moeten worden en dus ook geen islamitische feestdagen moeten introduceren". Volgens Wilders is er niet meer maar minder islam nodig in Nederland. Ook in eigen land werd al gepleit voor een feestdag voor de moslims. Het spreekt voor zich dat het Vlaams Belang zich hiertegen zal blijven verzetten.

Europa zegt neen tegen Turkije

Toegegeven, de titel is misschien misleidend maar uit een studie van het gerenommeerde Franse onderzoeksinstituut Ifop (Institut français d'opinion publique) bij 7007 personen uit zeven lidstaten is gebleken dat in Spanje 51% van de bevolking tegen Turkse toetreding is. In andere landen is de tegenstand nog groter: 57% in Groot-Brittannië, 76% in Duitsland, 67% in Nederland, 56% in Italië. In dit land kant 68% van de bevolking zich tegen de toetreding.

Wie dacht dat daarmee het debat zou heropend worden is eraan voor de moeite. Alleen het Vlaams Belang vraagt over

Communistische persvrijheid

Met de toekenning van de Olympische Spelen aan Peking zouden de mensenrechten in China er in grote mate op vooruitgaan. Althans, dat werd ons voorgehouden, niet alleen door China zelf maar ook door het Internationaal Olympisch Comité. En er waren inderdaad – zij het zéér kleine – verbeteringen op het vlak van de persvrijheid, en dan nog alleen voor buitenlandse journalisten.

Maar helaas, aan alles komt een einde. Niet alleen aan de Olympische Spelen zelf, maar ook aan het – naar Chinese normen – soepele regime tegenover de journalisten. De woordvoerder van het ministerie van Buitenlandse Zaken verklaarde inmiddels dat de controles opnieuw strenger worden. Communisme en persvrijheid gaan niet samen.

deze kwestie een referendum. Uiteraard kwam deze studie in de Belgische media niet aan

bod. Wellicht paste de uitslag niet in het kraam van de regimepers.

Dillen niet welkom

Enkele weken geleden kreeg Koen Dillen te horen dat de Rwandese autoriteiten hem een visum weigeren. Dillen zou als waarnemer van het Europees Parlement meereizen om toe te zien op het verloop van de verkiezingen in het Afrikaanse land. Een reden voor de weigering werd niet meegedeeld.

Merkwaardig is wel dat Dillen vorig jaar wel nog aanwezig mocht zijn op de jaarlijkse vergadering van de parlementaire assemblee EU-ACP in Kigali.

Koen Dillen bij het monument voor de vermoorde para's in Rwanda, toen hij er nog welkom was.

In juli echter verklaarde ene Alain Hutchinson, Europarlementslid voor de Waalse PS, reeds dat hij niet zou optreden als waarnemer indien ook Koen Dillen deel zou uitmaken van de commissie. Een en ander doet vermoeden dat er vanuit België druk werd uitgeoefend om het visum te weigeren. Uiteraard zal onze fractie deze zaak aankaarten in het Europees Parlement.

Verdraagzaam geweld

Alleen voor wie echt niet beter weet, is dit een paradox. In de praktijk blijken het immers altijd zelfverklaarde 'toleranten' of 'verdraagzamen' te zijn die – vaak met medeweten en goedkeurend stilzwijgen van het culturele en politiekcorrecte bovenlaagje – onze militanten, onze kaderleden en onze mandatarissen lastig vallen en hun eigendommen beschadigen.

Eind augustus was het opnieuw prijs bij volksvertegenwoordiger Francis Van den Eynde. Kilo's rottend vlees en rottende vis werden 's nachts op het trottoir gekieperd en verspreidden een enorme stank. Op het voetpad werd de hoogst originele slogan: 'Het stinkt hier naar fascisme' aangebracht. Als een dief in de nacht, laffer kan het niet.

Een tweetal maanden daarvoor werden 3 bestuursleden van het Vlaams Belang in Zwevegem al slachtoffer van 'tolerant' geweld, want opnieuw lieten de daders geen twijfel bestaan over de achtergrond van hun bijzonder moedige daden. Midden juni werden de voorgevels beklad met rode verf, met de handtekening 'ARA', wat staat voor 'Anti-rassistiese Aksie'. Afdelingsvoorzitter Pascal Maertens liet het er niet bij en greep de vandalenstreken aan om het geweld waarvan het Vlaams Belang te vaak het slachtoffer wordt, publiekelijk aan te klagen.

“Racistisch” blad

Het Franstalige magazine *Le Vif/L'Express* heeft een klacht aan zijn been. Op 29 augustus publiceerde het magazine een dossier over de invloed van de islam op school met als besluit dat de islamisering op school niet alleen toeneemt maar ook nefast is voor de kwaliteit van het onderwijs.

Een reactie uit linkse hoek kon

natuurlijk niet uitblijven. De 'antiracistische' organisatie Mraix diende meteen een klacht in tegen *Le Vif/L'Express* wegens islamofobie. Volgens voorzitter Radouane Bouhlal "zet het artikel aan tot racisme (...) In werkelijkheid zijn deze leerlingen slachtoffer van het dualisme van ons onderwijs, en vaak ook van racisme". Links houdt zijn dogma's in stand...

Royale vergoeding

Het VTM-programma *Royalty* berekende dat prins Laurent zowat 8660 euro netto per 'werk'dag' verdient. Dat is meer dan een topmanager of minister. Om tot die slotsom te komen deelde *Royalty* de dotatie van Laurent (312.000 euro) door zijn aantal officiële optredens.

Neem daarbij nog de duur van zijn werkdagen – gemiddeld 2 uur – en we kunnen gerust spreken van een wel zeer royale vergoeding. Het paleis reageerde dadelijk door te stellen dat de dotaties voor prins en prinsessen geen salaris zijn en werd daarin meteen bijgetreden door volbloedroyalist Herman De Croo (VLD): "De dotatie is geen uurloon. Je kan de prins niet vergelijken met een loodgieter die per uur betaald wordt. Men heeft de dotatie destijds bedacht om hen niet te verplichten een job aan te nemen. Dankzij de dotaties kunnen ze onafhankelijk en beschikbaar blijven." De loodgieters zullen het graag horen...

DE PRIKKLOK VAN LAURENT

Hou ons tegen of we doen iets!

De zogenaamde Vlaamse meerderheidspartijen en hun Vlaamse verkiezingsbeloften, het blijft een triest verhaal van nooit ingeloste verwachtingen en van plat opportunisme. De oude CVP is nooit weggeweest, zoveel is duidelijk.

Neem nu het zogenaamd Vlaams kartel, CD&V/N-VA. Ze zouden nooit in een regering stappen als BHV niet gesplitst was en een grote staatshervorming een feit was. Men stapte 'met de dood in het hart' toch in een regering. Even later volgde het verhaal van de 'vette vis' die men in de pan wilde zien liggen. Nog later had men het over 'de borrelnootjes', de 'spijkerharde garanties voor een grote staatshervorming' en tenslotte – toen men zag dat er van Franstalige kant niets dan hoon en spot kwam – verklaarde datzelfde Vlaams kartel dat er 'ernstige vooruitzichten op een grote staatshervorming' moesten zijn, anders zou men wel eens zien wat men zou zien.

Volgens Dehaene is er nog 4 tot 5 jaar nodig voor een staatshervorming.

Maar hij trekt onze aandacht op een zinnetje in hetzelfde bericht, dat niet zonder belang is: "De confederale logica moet intussen alvast worden toegepast in de bestaande instellingen." Wat Yves Leterme in een televisie-uitzending vertaalde in: "Zolang er geen staatshervorming is, zullen communautaire delicate dossiers niet worden beslecht in de regering." Met andere woorden: elk dossier, waarin de Vlamingen bepaalde bevoegdheden naar Vlaanderen willen overdragen, wordt beschouwd als een "communautair delicaat dossier".

Of nog anders gesteld: de nachtmerrie van de N-VA, een regering die alleen gaat voor het beheer van het economische leven, een regering zonder staatshervorming, een verhofstadiaanse regering, wordt realiteit.

Tenslotte, als uitsmijter: Jean-Luc Dehaene, één van de constructeurs van het onwerkbaar België en één van de grote manitoes van de CVP, nu CD&V, liet zijn verlichte geest schijnen over de communautaire onderhandelingen. Hij vindt dat er... 4 tot 5 jaar nodig is voor een staatshervorming. Alstublieft!... Staatshervorming op zijn 'kartels'? Nu, dan en nooit.

VLD: meer van hetzelfde

Is het bij het zogenaamd Vlaams kartel al huilen met de pet op, dan wordt men helemaal wanhopig als men de Open VLD bezig hoort. In het Vlaams regeerakkoord van 2004, dat de heren Somers en De Gucht onderhandel-

den en ondertekenden, engageerden alle Vlaamse regeringspartijen zich er toe om "alles in het werk te stellen om de bekende resoluties van het Vlaams Parlement, zoals die recent werden geactualiseerd, op korte termijn te realiseren". Zo stelde dit regeerakkoord dat vele uitdagingen en problemen

niet of onvoldoende konden worden aangepakt, "omdat Vlaanderen niet of niet volledig over de bevoegdheden of hefbomen beschikt om dat effectief te doen".

Open VLD is de opvolger van de PVV, de 'Pest voor Vlaanderen'. Voor de PVV wogen Belgische ministerportefeuilles altijd al zwaarder dan het houden van verkiezingsbeloften en de Open VLD zet die traditie met verve verder. Zo verklaarde Karel De Gucht op 1 september dat een staatshervorming voor juni 2009 volgens hem onhaalbaar is. Maar eerder had Bart Somers zich ook al van zijn beste Vlaamse kant laten horen. In de kranten kon men lezen dat "de Open VLD de staatshervorming grondig beu is en Somers wilt dat de communautaire gesprekken eindelijk naar de achtergrond verdwijnen" (*De Morgen*, 30.08.2008). En dat er werk wordt gemaakt van de echt belangrijke dingen. "Ik hoop nu vooral dat iedereen goed geluisterd heeft naar de mensen in de dorpen en op de pleinen. Ik heb ze veel horen praten over de Belgische medailles op de Olympische Spelen, over de staking op Zaventem, de benzineprijzen en de economie, maar niet over het communautaire", aldus de ex-VU'er.

Wat het luisteren naar de mensen betreft, geachte heer Somers, daar is uw partij altijd al bijzonder sterk in geweest. Is de 'Snel-Belg'-wet niet gestemd met de steun van de Open VLD en tégen de meerderheid in van de Vlamingen?

Het belooft in elk geval voor de communautaire onderhandelingen dit najaar! Noch CD&V, noch Open VLD blijkt vragende partij, waarmee zij eigenlijk ook aangeven dat zij bang zijn van de Franstalige afdreigingen. Waarmee zij, willens nillens, aantonen dat de Franstalige strategie opnieuw werkt! In elk geval bij de zogenaamde Vlaamse meerderheidspartijen!

Peter Logghe

Nu, dan en nooit

In een persmededeling van het kartel van 31 juli 2008 stond letterlijk dat "alles rond moet zijn voor juni 2009", maar, aldus professor Maddens (*De Morgen*, 28.08.2008), ook in het kartel is er niemand die daar nog is gelooft.

Het Grote Niets

De CVP is terug. Terug van nooit weggeweest.

Hoe men het ook draait of keert: de voorbije vijftien maanden heeft Leterme een perfect Belgisch parcours afgelegd. Zijn metamorfose tot 'Belgisch staatsman' kwam overigens niet uit de lucht gevallen, want klonk reeds door in zijn overwinningstoespraak op 10 juni vorig jaar. Wie herinnert zich niet het beeld en de woorden van een zichtbaar verveelde Leterme die, toen hij geconfronteerd werd met het feit dat tijdens het overwinningsfeestje met leeuwenvlaggen werd gezwaaid, verklaarde: "Dat is zoals in de koers. Als Tom Boonen een wedstrijd rijdt, wordt ook met leeuwenvlaggen gezwaaid, maar op het podium eindigt het met de Brabançonne." Ondertussen staat Leterme op het podium en zijn de leeuwenvlaggen inderdaad opgeborgen.

Non stop-theater

We vallen in herhaling: in de aanloop naar de verkiezingen van juni 2007 maakte het kartel CD&V/N-VA zich sterk de regeringsvorming te zullen gebruiken als breekijzer voor de staatshervorming. Zonder een akkoord over de 'grote staatshervorming' zou men niet in de regering stappen. Die belofte bleek uiteindelijk nog minder waard dan het papier waarop ze meermaals werd gedrukt. Ze werd ondertussen zelfs gewoon omgedraaid: Leterme zal niet uit de regering stappen zolang geen staatshervorming gerealiseerd is. Tegelijk liet hij echter geen middel onverlet om het dossier uit zijn regering te evacueren.

Toen de 'deadline' van 15 juli niet werd gehaald, was er het schijnontslag van Leterme, gevolgd door een nieuw theaterstuk in samenwerking met het Paleis, waarna gewoon werd overgegaan tot de orde van de dag. Tot grote tevredenheid van de Frans-taligen, want die kregen precies wat ze altijd al gevraagd hadden. Nadat – nog maar eens – enkele koninklijke bemiddelaars de (komedianten)revue waren gepasseerd en ervoor hadden gezorgd dat de Wetstraat op vakantie kon, volgde het voorstel van Vlaams minister-president Peeters voor een 'open dialoog'. Al snel werd voor zowat iedereen duidelijk dat deze 'dialoog'

Leterme, premier van een regering tegen Vlaanderen.

niets meer betekende dan een ideale uitweg om de staatshervorming nog verder op de lange baan te schuiven – en dit minstens tot na de regionale verkiezingen van juni volgend jaar.

Legge pan

Het hoeft geen betoog dat de N-VA hierdoor in een onhoudbare situatie was terecht gekomen. De partij rechtvaardigde haar steun aan de regering-Leterme immers steeds met de bewering dat ze wilde wegen op de politiek, wat gestileerd werd met het beeld van de 'vette vis' die in de pan moest liggen. Het wordt natuurlijk al te pijnlijk wanneer zelfs na vijftien maanden iedereen kan vaststellen dat die pan nog altijd leeg is. Of om het met de woorden van N-VA-voorzitter Bart De Wever zelf te zeggen: "Na vijftien maanden (...) moeten we vaststellen dat we nergens staan. We staan gewoon terug waar we begonnen zijn en misschien nog minder ver." (*Metro*, 22.09.2008) Tja...

"Regering tegen Vlaanderen"

Van enig uitzicht, laat staan van 'spijkerharde garanties', op een staatshervorming is inderdaad geen sprake. Naast de staatshervorming schoof de regering-Leterme bovendien zowat elk ander denkbaar thema op de lange

baan. Zelfs een sociaal-economisch programma die naam waardig – toch de reden waarom Leterme I zonder staatshervorming zo dringend van start moest gaan, niet? – blijft uit. Leterme I is dan ook "het grote niets". Eén doel heeft Leterme wél bereikt: hij heeft zijn intrek genomen in de ambtswoning van de eerste minister. Alles wijst erop dat CD&V dat ook zo wil houden, zelfs nu Leterme aan Vlaamse kant over geen meerderheid meer beschikt. En als we ons niet vergissen, was het nochtans diezelfde Leterme die anderhalf jaar geleden een voortzetting van 'Paars' zonder een Vlaamse democratische meerderheid – een idee van de VLD – terecht "een regering tegen Vlaanderen" noemde. Het feit dat CD&V niet wil(de) uitsluiten nu zelf zo'n "regering tegen Vlaanderen" te willen aanvoeren, is in ieder geval veelzeggend.

Wat er ook van komt, zeker is nu reeds dat CD&V de komende weken en maanden nog veel vrijblijvende Vlaamse woorden zal spreken. Maar uiteindelijk zal ook de beste toneel-opvoering niet kunnen verhullen dat Leterme heeft gekozen voor de Belgische macht en niet voor zijn Vlaamse kiezers. Voor België en tegen Vlaanderen. De CVP is terug. Terug van nooit weggeweest.

Dirk De Smedt

Durven met Vlaanderen!

Sterke toespraken, een massale opkomst en een grote strijdbaarheid bij de aanwezigen: die ingrediënten maakten van de zevende IJzerwake opnieuw een groot succes.

Vloesberg, Edingen en het land van Overmaas. Deze gebieden werden ons in de loop van de Belgische geschiedenis onttrokken, maar blijven wat ons betreft onvervreemdbaar deel uitmaken van het Vlaamse grondgebied." Het leverde de spreker een daverend applaus op.

Ruim 5.200 mensen zakten op 24 augustus af naar Steenstrate. Waarom de VRT bleef beweren dat er "2.500 aanwezigen" kwamen opdagen, is ons een raadsel. Blijkbaar heeft de staatszender nog steeds moeite met het verschil tussen objectieve berichtgeving en politieke propaganda.

België weg

In een door het publiek fel gesmaakte toespraak riep dr. Guy Celen, voorzitter van Pro Flandria, de Vlamingen op om voortaan te weigeren nog te denken in termen van België. Immers: "België is geen optie meer. België is verleden tijd." Dr. Celen wil althans een restauratie van de bouwval België, zo bleek: "Vlaanderen moet uit één mond simpelweg 'neen' zeggen aan dat zogezegd zaligmakend confederalisme waarin het onvermijdelijk en allicht voor nog eens 175 jaar, opnieuw onder Belgische curatele wordt geplaatst."

'Koninklijke kwakzalvers'

Johan Vanslambrouck, voorzitter van IJzerwake, maakte een duidelijke analyse van de politieke toestand. "De Belgische constructie functioneert niet meer. De vraag is niet langer of België uit elkaar valt, maar wel wanneer," zo klonk het. De drie 'bemiddelaars' die door het Paleis werden uitgezonden om de toestand te deblokken, konden op geen begrip rekenen. "De drie

koninklijke kwakzalvers komen te laat om het lijk te reanimeren. We hebben trouwens geen boodschap aan toverdokters, we hebben nood aan een notaris om de erfenis te verdelen."

Vanslambrouck merkte op dat de Franstaligen, in tegenstelling tot de traditionele Vlaamse politici, het post-Belgiëtijdperk voorbereiden. "Het is totaal zinloos om bij de Franstaligen de vrede af te kopen door toegevingen te doen in termen van grondgebied of taalfaciliteiten. Elke Vlaamse tegemoetkoming wordt door hen gezien als een aansporing om bij een volgende gelegenheid nog meer eisen te stellen. Vlaanderen moet resoluut van strategie veranderen en in het offensief gaan. Als de Franstaligen de taalgrens in vraag stellen, dan moeten zij zeer goed weten dat het gesprek niet gevoerd zal worden over de gemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel, maar wel over Komen, Moeskroen,

Eenzijdige stappen

Net als het Vlaams Belang kiezen de organisatoren van de IJzerwake onduidelijk voor Vlaamse onafhankelijkheid. "Wij naderen snel een cruciaal moment in onze geschiedenis. De operettestaat uit 1830 heeft afgedaan en ook het tijdperk van de Belgische staatsvormingen loopt naar zijn einde," zo sprak de IJzerwake-voorzitter. "Het Vlaams Parlement moet zijn verantwoordelijkheid nemen en eenzijdige stappen zetten naar onze onafhankelijkheid. De keuze voor een onafhankelijk Vlaanderen is geen keuze voor een chaotisch avontuur. In Vlaanderen zijn er politieke en administratieve structuren aanwezig die een ordelijke overgang van België naar Vlaanderen mogelijk maken. Het is niet België of de chaos: België is juist de chaos."

Tom Van Den Troost

Inzet van blufpoker

De Gordel stond dit jaar in het teken van de communautaire spanningen. De drie waarnemende burgemeesters van Wezembeek-Oppem, Kraainem en Linkebeek konden het niet laten nog wat olie op het vuur te gooien. Het Vlaams Belang was ondanks het slechte weer massaal aanwezig.

In juli lieten de drie niet-benoemde burgemeesters uit de Zes weten dat de Gordel niet welkom was in hun gemeente. De Gordel zou de politiek zijn. Natuurlijk heeft de Gordel naast een familiaal en sportief, ook een politiek karakter. De manifestatie is namelijk ontstaan uit de drang om het Vlaams karakter van de regio te bevestigen. Niet zo voor de drie waarnemende burgemeesters. Een "betoging" kon niet. Een betoging, dat zijn mensen die een Themdje aanhebben met een politieke slogan erop. Blufpoker dus. Werd het dreigement om de Gordel niet toe te laten een leeglopende ballon, dan was er toch nog de waarnemend burgemeester van Linkebeek, Damien Tiéry, een haatdragend FDF'er, die een paar dagen voor de Gordel het dreigement nog eens herhaalde. Wellicht een kwestie van zich als de meest francofone te profileren in het kader van de lijstvorming bij de Union Francophone voor de verkiezingen van volgend jaar.

De Bretel

Yvan de Beaufort. De naam zegt u wellicht niets. Dit MR-gemeenteraadslid uit Schaarbeek had het in zijn koker gehaald om op dezelfde dag een soort mini-gordel te organiseren "om de verbondenheid tussen Brussel en zijn omgeving" te beklemtonen. Die manifestatie "De Bretel/La Bretelle genoemd, zou eveneens het grondgebied van Wezembeek-Oppem aandoen. Het zal u niet verwonderen dat de waarnemend burgemeester van Wezembeek niet het minste bezwaar had. Ocharme, een paar tientallen deelnemers kwamen opdagen, maar de man heeft zich wel van een wekenlange media-aandacht verzekerd.

Pesterijen

Is het een jaarlijkse traditie dat de Gordel elk jaar gepaard gaat met de nodige pesterijen, dan liep het dit jaar werkelijk de spuigaten uit. Bewegwijzering werd weggenomen dat het een

lieve lust was, en ook de duimspijkers waren niet meer te tellen. De Frans-taligen hebben op 7 september laten zien waar de onverdraagzaamheid zit, namelijk bij hen! Zij die te pas en vooral te onpas de Vlamingen afschilderen als een bekrompen, ja zelfs racistisch volkje, en alle mogelijke internationale instellingen afschuimen om die discriminerende Vlamingen tot de orde te roepen, tonen zich elk jaar weer van hun lafste kant. Wat duimspijkers gooien om eenvoudige Vlamingen lek te laten rijden. Zielig.

Eric was er

"Als B-H-V volgend jaar niet gesplitst is, durf ik mijn kop hier niet meer laten zien". Dat zei Eric Van Rompuy bij de start vorig jaar. Wie stond er dit jaar toch weer mooi te glunderen bij de prominenten? Juist, Eric Van Rompuy. Weliswaar niet meer met de eis tot onverwijld splitting, maar toch. Eric toonde zich heel verheugd over het feit dat de Vlaamse regering niet wil onderhandelen over BHV. Dat daarvoor de zaak tot ver over de verkiezingen van 2009 getild wordt, zal Eric worst wezen. De media-aandacht was alweer mooi meegenomen.

Vlaams Belang massaal

Iets minder media-aandacht was er voor het Vlaams Belang. 's Ochtends werden de prominenten in Zaventem verwelkomd met een spandoek "Gouden medaille langebaanschuiven", en kregen een aantal politici ook daadwerkelijk een gouden medaille met tricolor lint om hun hals. Aan de vier gordelpunten werden 25.000 VL-klevers uitgedeeld.

De partij had tevens gemobiliseerd om manifest aanwezig te zijn voor een wandeltocht van 7 km vanuit Zaventem naar Wezembeek, getooid in een Themdje met de boodschap "B-H-V: 5 minuten politieke moed". Meer dan 500 leden kwamen opdagen, ondanks het vreselijke hondenweer. Een VRT-

ploeg volgde ons op de voet van Kraainem naar Wezembeek, om daar nadien... compleet niets van te brengen. Er waren geen rellen geweest, en dus waren voor de VRT 500 Vlaams Belang-deelnemers niet interessant. In elk geval heeft het Vlaams Belang getoond dat het wel degelijk kan mobiliseren. Wat we op de Gordel toonden, doet geen enkele partij ons na.

Joris Van Hauthem

De canapébenoemingen

Dewael speelt nu de vermoorde onschuld in de zaak van de "canapé-benoemingen" van politiechef Koekelberg, maar het is duidelijk dat hij daar zelf tot over zijn oren bij betrokken is.

Koekelberg is zelf naar het kabinet van Dewael gekomen om daar de benoeming van zijn persoonlijke secretaresse Ricour te regelen. Hij kende daar de weg, want hij is zelf nog kabinetsmedewerker van Dewael geweest. Die secretaresse had niet de vereiste kwalificaties, maar Dewael vond dat klaarblijkelijk niet vreemd. Hij vond het ook niet vreemd dat Koekelberg en Ricour daarna Els Cleemput, twaalf jaar woordvoerder van de politie, dumpten, hoewel zij een vlekkeloze staat van dienst had. Maar zij had binnenskamers kritiek geuit op de benoeming van Ricour. Ook een andere secretaresse van Koekelberg werd ten onrechte in een hogere functie benoemd. Dewael stelde zich ook geen vragen toen hij de overhaaste benoeming ondertekende van zeven (!) mensen in een zeer voordelig tijdelijk statuut bij de Algemene Inspectie AIG. Hij moet nochtans geweten hebben dat daar een luchtje aan zat,

want zijn eigen diensten legden toen de laatste hand aan een ontwerp voor een vast statuut. Maar eerst moesten er nog snel enkele goedbetaalde postjes uitgedeeld worden. Koekelberg is een Franstalige, en hij heeft intussen Marc Uyttendaele als advocaat genomen, de man van PS-minister Onkelinx. Daarmee heeft de zaak een communautaire dimensie gekregen. De PS en de cdH verdedigen hun collega-sjoemelaar door dik en dun.

"Alles of niets"

Soms nam het kabinet-Dewael zelf het initiatief. Zoals die keer dat kabinetsmedewerkster Christa Debeck voor bewezen diensten beloond werd met een benoeming bij de AIG. Debeck is ook een plaatselijke politica van Open VLD. Het Comité P schreef over haar dat zij "geprofiteerd heeft van haar geprivilegieerde positie bij het kabinet van de minister om de benoeming én financiële voordelen te bekomen." *De Tijd* had het over "een frauduleuze constructie" waarbij selectiedocumenten werden vervalst en een nepfunctie werd gecreëerd om haar kost wat kost te kunnen benoemen. Zelfs nadat zij gebuisd was bij de selectieproeven. Dewael jammert nu dat hij zoveel dossiers moet ondertekenen, en hij suggereert dat zijn medewerkers hem misleid hebben. Maar in het geval Debeck is dat uiterst onwaarschijnlijk.

De Tijd schrijft daarover: "Maar volgens welingelichte bronnen is Christa Debeck 'niet zomaar iemand' op het kabinet-Dewael en moet de minister meer geweten hebben over de benoeming. 'Het is een klein wereldje, een kabinet is niet zo groot', is te horen. Volgens het Comité P heeft Debeck tijdens een vergadering over haar toekomstige beloning er zelfs mee ge-

dreigd de controversiële promotie van de twee secretaresses van Fernand Koekelberg, de topman van de federale politie, te annuleren als haar benoeming er niet zou komen. 'Het is alles of niets', stelde Debeck."

Ontslag

In een reactie stelde Filip De Man, lid van de parlementaire begeleidingscommissie van het comité P, het als volgt: "Het is van twee dingen één. Ofwel was de minister - ondanks de vele waarschuwingen - niet op de hoogte van het onwettig karakter van al deze benoemingen en dan heeft hij gefaald als toezichthoudend minister. Ofwel was de minister op de hoogte en dan is hij medeplichtig." Het Vlaams Belang heeft in de Kamer dan ook formeel het ontslag van Dewael geëist.

Filip De Man hekelde de houding van minister Dewael.

Na de interpellatieronde in de Kamer werd dan toch beslist een tuchtprocedure op te starten tegen de top van de federale politie.

De ministers Dewael en Vandeuren zullen het dossier verder onderzoeken en oordelen over de noodzaak en de aard van de tuchtmaatregelen. Dewael zelf lijkt dus buiten schot te blijven. Hij heeft in Koekelberg een perfecte bliksemafleider gevonden.

Marc Joris

Symbolische wake

Op donderdag 11 september jongstleden herdacht het Vlaams Belang, in samenwerking met de organisatie 'Steden tegen Islamisering', de slachtoffers van de terroristische aanslagen in Amerika, nu 7 jaar geleden.

Tijdens een symbolische wake legden dezoat 200 manifestanten individueel een roos neer aan het WTC-gebouw in Brussel. Onder de aanwezigen waren alle Vlaams Belang-kopstukken en de Europese Parlementsleden Carl Lang (FN) en Mario Borghesio (voormalig staatssecretaris van Justitie voor de Lega Nord).

De manifestatie verliep heel sereen zonder noemenswaardige incidenten. In tegenstelling tot vorig jaar – toen een aantal demonstranten hardhandig werd aangepakt – hielden de ordediensten zich op de vlakte.

Vooraf had PS-burgemeester Thielemans van Brussel de manifestatie verboden, omwille van "het uiterst gevoelige thema van de manifestatie, de nabijheid van de Dienst Vreemdelingenzaken, de nabijgelegen gevoelige wijken en de periode van de ramadan." Wellicht wilde hij zijn moslimkiezers niet tegen het hoofd stoten, acties en betogingen van illegalen en fundamentalistische moslims vormen immers geen probleem. Ook juridische procedures om het betogingsverbod alsnog ongedaan te maken, mochten niet baten.

In zijn toespraak hekelde Filip Dewinter dan ook de houding van Thielemans: "Het betogingsverbod is het beste bewijs van de islamisering van ons land."

Verder stelde hij dat "9/11 niet zomaar een terreuraanslag was, maar een oorlogsverklaring van de radicale islam aan het adres van het vrije Westen. De islam legitimeert via de koran het gebruik van geweld tegen ongelovigen om hun doelstellingen te verwezenlijken. De islam dient iedere vorm van geweld af te zweren en afstand te nemen van passages in de koran die oproepen tot geweld tegen ongelovigen, zoniet kan de islam nooit getolereerd worden op het grondgebied van Europa."

Ann De prins

Grijze eenheidsworst!

Eind juni werd door het Vlaams Parlement een zeer gevaarlijk decreet goedgekeurd. Minister Vandenbroucke heeft een ingenieus systeem opgezet om ervoor te zorgen dat scholen met veel vreemdelingen vanaf nu veel meer middelen krijgen dan scholen met bijna uitsluitend Vlaamse leerlingen.

pen wordt), krijgt hier op geen enkele manier extra middelen voor!

Maximumfactuur

Een bijkomende - grote - adder onder het gras is het feit dat door dit decreet ook de zogeheten 'maximumfactuur' wordt ingevoerd in het basisonderwijs. Vanaf dit schooljaar mag men voor een kleuter maar 20 euro doorrekenen aan de ouders, voor een kind uit de lagere school is dit 60 euro. Alle andere onkosten, gaande van het ver-

mer genoeg baseert hij zich hiervoor op de 'gemiddelde' school, terwijl het net de niet-gemiddelde school is - die school met vooral blanke kindjes van goed opgeleide ouders die thuis Nederlands praten - die door het nieuwe systeem bestraft zal worden. De kranten stonden eind augustus dan ook bol van de wanhoopskreten van verschillende directies, die aanklaagden dat ze dankzij het nieuwe financieringssysteem het aantal pedagogische uitstapen dit schooljaar flink zullen moeten inkrimpen.

Grijze eenheidsschool

Het gaat echter niet alleen om de centen. Ook ideologisch is dit decreet een nieuwe stap in de richting van het "ideaal" van de grijze eenheidsschool. Met dit decreet wordt het vrij onderwijs, dat vroeger prat ging op zijn eigenheid en zijn vrijheid, nu in ruil voor wat extra centen, volledig onderworpen aan dit "ideaal". Ook deze stelling stuitte - wat had u anders verwacht - op protest bij de meerderheid. Stuk voor stuk haastten zij zich om te ontkennen dat de overheid zal ingrijpen in het schoolbeleid. Mieke Vanhecke haastte zich om zeer stoer en zelfvoldaan te komen verklaren dat 'niemand aan het vrij onderwijs zal opleggen op welke manier een school moet geleid worden en wat er in die school verteld wordt'. Volgens de meerderheid staat nergens in het decreet dat de overheid gaat ingrijpen in het pedagogisch project van de scholen. Dat klopt, maar... als de centen afhangen van wie er in je klassen zit, dan ga je er toch voor zorgen dat je je klassen met die leerlingen bevolkt, zodat je de nodige middelen kan krijgen om je school te laten draaien?

Dit decreet maakt dan ook zeer duidelijk dat het communistische gelijke-kansen-verhaal kost wat kost door iedereen zal moeten geslikt worden. CD&V staat erbij en kijkt ernaar ...

An Michiels

Hiervoor heeft hij vier criteria 'geselecteerd': het kind praat thuis geen Nederlands, de moeder heeft geen diploma secundair onderwijs, het gezin krijgt een studiebeurs of woont in een kansarme buurt. Als een kind aan één van die criteria voldoet, krijgt de school extra centjes.

Cijfers spreken voor zich

Even enkele cijfers: de 'gemiddelde' school zal dit schooljaar tot 695 euro krijgen per kind, verklaarde de minister zelfvoldaan bij het begin van het schooljaar. Een landelijk dorpsschooltje echter - met vooral kinderen van goed opgeleide ouders die thuis Nederlands spreken - komt uit op bedragen van 560 tot 580 euro per kind. Een concentratieschool daarentegen kan gemakkelijk tot 1400 euro per kind krijgen, omdat nagenoeg alle leerlingen voldoen aan de vier geselecteerde criteria! Er hoeft dus echt geen tekeningetje bij om aan te tonen dat een dergelijk systeem voor een enorme scheeftrekking zal zorgen, in het voordeel van één welbepaalde kansengroep!

Voor alle duidelijkheid: scholen die geconfronteerd worden met meer 'zorgkinderen' moeten inderdaad meer mogelijkheden krijgen om daar op een goede manier mee om te gaan. Er zijn (socialistische) schoolsystemen, zoals in Scandinavië, waar dit zeer goed lukt, ten voordele van alle kinderen. Hier in Vlaanderen zal dit echter niet het geval zijn. Een school die bijvoorbeeld een hele werking op poten gezet heeft om kinderen met dyslexie te begeleiden (en hierdoor nog andere kinderen met dyslexie aantrekt, want ouders zoeken nu eenmaal altijd die school waar hun kind het best gehol-

Tot 2004 was An Michiels leerkracht Frans in het secundair onderwijs.

voer naar het zwembad tot de uitstapen naar film of theater, moeten uit de werkmiddelen betaald worden. Ook hier echter speelt het verschil in werkingstoelage de kleinere plattelandschooltjes parten. Dergelijke scholen moeten immers voor elke uitstap, ook de tweewekelijkse zwemles, beroep doen op een bus. Leerlingen uit een stadsschool daarentegen kunnen te voet naar het zwembad. Reken het verschil maar na!

Bij het begin van dit nieuwe schooljaar haast minister Vandenbroucke zich om te ontkennen dat verschillende scholen hierdoor drastisch zullen moeten snoeien in hun aanbod. Jam-

Onderscheid arbeiders-bedienden moet weg

België is één van de weinige landen waar er nog een onderscheid bestaat tussen het statuut van arbeiders en bedienden.

Deze verschillen komen tot uiting in o.a. proefperiode, systeem van technische werkloosheid, tegenopzeg, concurrentiebeding, maar vooral de opzeggingstermijnen of – vergoedingen, die voor bedienden veel ruimer zijn dan voor arbeiders. Geconfronteerd met de vraag of het verschil in behandeling tussen ‘werkman’ en bediende de toets met het grondwettelijk beginsel van gelijke behandeling kon doorstaan, oordeelde het Arbitragehof in 1993 dat het onderscheid eigenlijk grondwettelijk onaanvaardbaar was. Het Arbitragehof had echter niet de moed om onmiddellijk een einde te stellen aan dit onderscheid en vond het aangewezen dat de opheffing van de ongelijkheden geleidelijk zou gebeuren.

We zijn nu 15 jaar na het arrest van het Arbitragehof, maar van een eenmaking van het arbeiders-en bediendenstatuut is nog niets in huis gekomen. De vakbonden hebben er structureel alle belang bij dat het onderscheid blijft bestaan, en dit omwille van de macht. Of hoe de vakbond uit puur eigenbelang deze ongelijkheid in stand houdt. De werkgevers vrezen dat de eenmaking van de beide statuten een verhoging van de loonkost met zich mee zou brengen, wat, gezien het feit dat België nu al de kampioen is inzake lasten op arbeid, een heel onverstandige zet zou zijn. De vakbonden willen dit probleem immers oplossen door doodgewoon van alle arbeiders bedienden te maken.

Onmachtige ministers

Met de regelmaat van de klok wordt het onderscheid tussen arbeiders en bedienden aangeklaagd, en verschillende ministers kondigden reeds aan dat de opheffing van deze discriminatie een prioriteit was. Maar tussen de woorden en de daden van deze excellenties ligt een wereld van verschil. De voorbije jaren waren er heel wat socialistische ministers bevoegd voor deze

materie. Zowel Frank Vandenbroucke, Laurette Onkelinx, Freya Vandenboscche als Peter Vanvelthoven hadden de voorbije jaren de kans om eindelijk werk te maken van dit eenheidsstatuut, doch bakten er helemaal niets van. Steevast gingen ze op de knieën voor de vakbonden, die vonden dat dit probleem moest opgelost worden door het sociaal overleg en het dossier weg te houden uit het parlement. Het is dan ook uiterst ongeloofwaardig dat uitgerekend SPA-voorzitster Caroline Gennez recent een open brief publiceerde waarin het onderscheid tussen arbeiders en bedienden werd aangeklaagd en waarin ze aandrang op oplossingen. Van hypocrisie gesproken.

Vlaams Belang wil opheffing

De Vlaams Belang-Kamerleden Guy D'haeseleer en Koen Bultinck dienden reeds in 2002 een wetsvoorstel in “tot invoering van een eenheidsstatuut”, waarbij tevens een oplossing werd geboden voor het probleem van de opzeggingstermijnen, het grote struikelblok in deze materie. Door de opzeggingstermijnen vrij te stellen van sociale bijdragen en inkomstenbelastingen, en deze vergoeding te beschouwen als een vorm van morele schadevergoeding, is het mogelijk een regeling uit te werken waarbij de arbeiders een betere regeling genieten en de bedienden niet moeten inboeten op de verworven rechten, zonder dat dit leidt tot een meerkost voor de werkgevers. Op die manier wordt de concurrentiepositie van onze bedrijven niet verder aangetast en is een eenvormige regeling mogelijk.

Het Vlaams Belang meent dat de tijd van het kakelen voorbij is en dat er nu eindelijk eieren moeten gelegd worden. Gezien de bewuste onmacht van de opeenvolgende (socialistische) ministers en de manifeste onwil van de vakbonden, is het nu aan het parlement om zijn verantwoordelijkheid te nemen en de wetsvoorstellen die

In de Kamer dienden Guy D'haeseleer en Koen Bultinck reeds in 2002 een wetsvoorstel in voor een eenheidsstatuut.

neerliggen te bespreken en te stemmen.

Het Vlaams Belang heeft de prioriteit gevraagd voor de behandeling van het wetsvoorstel in de Commissie Sociale Zaken van de Kamer. Als het van ons afhangt is het achterlijke onderscheid tussen arbeiders en bedienden vlug verleden tijd, zonder dat de concurrentiepositie van onze bedrijven wordt aangetast.

Indien u het volledig wetsvoorstel wil lezen, volstaat een bericht naar guy.dhaeseleer@telenet.be.

Catastrofaal begrotingsbeleid

De realiteit staat haaks op de mooie beloften van Yves Leterme om vanaf 2009 aanzienlijke begrotingsoverschotten te creëren, onder meer om de toenemende vergrijzing te kunnen financieren. Van de aangekondigde 'trendbreuk' is helemaal geen sprake.

Hoogtijd voor drastische begrotingsmaatregelen.

De federale begroting 2008 was een sterk staaltje improvisatietheater. Een evenwicht was er enkel op papier. Momenteel wordt nog steeds onderhandeld over de 250 miljoen euro 'bijdrage' van de elektriciteitssector en nu ook de Vlaamse regering wegens het uitblijven van de staatshervorming niet langer geneigd is om een bijdrage van 400 miljoen te leveren, ligt de begroting compleet op apegapen.

Het Vlaams Belang heeft van bij de start van de regering-Leterme I gewaarschuwd voor de preciaire begrotingssituatie en voor de overraamde fiscale ontvangsten. De fiscale ontvangsten blijken nu inderdaad zwaar tegen te vallen, waardoor de begroting 2008 van de regering-Leterme afstevent op een tekort van liefst 1 miljard euro. Voor volgend jaar ziet het begrotingsplaatje er nog somberder uit.

Luc Coene, voorzitter van de afdeling 'financieringsbehoeften van de overheid' van de Hoge Raad voor de Financiën, luidde als eerste de budgettaire

noodklok. Volgens de vice-gouverneur van de Nationale Bank stevent de regering-Leterme bij ongewijzigd beleid af op een tekort van 3,5 miljard euro voor de begroting van 2009, terwijl er een overschot van ruim 1 miljard euro geboekt moet worden. KBC berekent het begrotingstekort op 4 miljard euro en uit cijfers van het Planbureau blijkt dat door de slabakkende economische groei voor de begroting 2009 een extra tekort van vier tot vijf miljard zal ontstaan.

Tout va très bien!

Op 5 september kwam de Kamercommissie Begroting en Financiën vervroegd bijeen om zich te buigen over de rampzalige begrotingstoestand. Alhoewel zowel premier Yves Leterme als minister van Financiën Didier Reynders betrokken zijn, stuurden ze hun kat naar het parlement. De staatssecretaris voor Begroting, Melchior Wathelet, moest alleen het spervuur over de manke begroting trotseren.

In de commissie bleek dat de berekeningen van de Nationale Bank, ECB, KBC,... gewoonweg worden genegeerd: Wathelet & co geloven alleen de eigen cijfers en die wemelen van de overschattingen. Wathelet beweerde zelfs botweg nog niet gehoord te hebben dat de cijfers niet gehaald zouden worden, wel integendeel: bij de begrotingscontrole in juli trok de regering de voorspelling voor de stijging van de belastinginkomsten nog op met 294 miljoen euro!

De ernst van de situatie lijkt ook niet bij Leterme en Reynders door te dringen. Volgens de minister van Financiën is er ondanks de cijfers geen sprake van een economische recessie. Ook vier miljard extra vinden voor de begroting 2009 zou geen probleem zijn volgens Reynders, "zulke cijfers worden elk jaar genoemd". En ook Leterme blijft geloven in een "geloofwaardige" begroting in evenwicht voor 2009.

Belgisch immobilisme

Hoe dan ook zullen er op het begrotingsconclaaf een aantal maatregelen genomen moeten worden. Het eerste scenario dat in regeringskringen circuleerde om de begroting 2009 sluitend te krijgen was de beperking van de fiscale aftrek voor gsm's en tankkaarten voor bedrijven. De vennootschapsbelasting verhogen dus. In een periode van recessie de bedrijven nog meer lasten opleggen is echt wel de verkeerde weg. En ook het voorstel van Van Quickenborne om het aantal ambtenaren met 10 procent terug te dringen, zal niet tot de beloofde trendbreuk leiden.

Leterme heeft vandaag een totaal ontspoorde begroting met een chronisch geldtekort en een torenhoge belastingdruk. Dit alles wordt nog versterkt door de slechte economische toestand en faillissementen aan de lopende band, maar vooral door het Belgische immobilisme. In plaats van de realiteit onder de mat proberen te vegen, moet Leterme het Belgische immobilisme doorbreken: Vlaanderen moet zich uit het Belgische keurslijf bevrijden en een eigen economisch en financieel beleid voeren.

Barbara Pas

Nieuwe webstek

Sinds midden jaren negentig beschikt onze partij over een internetstek. Een succes, want www.vlaamsbelang.org verpulvert jaar na jaar de bezoekersrecords: in 2007 klokten we af op maar liefst 4,8 miljoen unieke bezoekers, of meer dan 11.000 bezoekers per dag. Daarmee is de nationale webstek van het Vlaams Belang zonder twijfel de drukst bezochte politieke site in Vlaanderen.

Anno 2008 onderschat niemand nog het belang van het internet. Met het oog op de belangrijke verkiezingscampagne 2009 lanceerde het Vlaams Belang in oktober dan ook een gloednieuwe nationale webstek. Politieke actualiteit, interactiviteit en multimedia zijn daarbij de sleutelwoorden. Bezoek ons vandaag nog!

E-Magazine: doorbreek de censuur!

Zeggen dat de media niet altijd correct over het Vlaams Belang berichten, is een open deur intrappen. Daarom lanceerde onze partij enkele jaren geleden de elektronische nieuwsbrief E-Magazine, die tijdens het politieke jaar tweeweekelijks verschijnt.

Via E-Magazine blijft u op de hoogte van de politieke standpunten, analyses en activiteiten van het Vlaams Belang. Wie de mediacensuur wil doorbreken, kan zich gratis abonneren door een bericht te sturen naar pers@vlaamsbelang.org.

Verhuist RSC Anderlecht naar Grimbergen?

De Brusselse regering, met op kop de ministers Picqué (PS) en Vanhengel (VLD), wil het nieuwe nationale voetbalstadion "Brussels Arena" bouwen op Parking C van de Heizel en dus in ... Grimbergen.

Deze spektakeltempel van 50.000 zitplaatsen zou de thuisbasis worden van voetbalclub Anderlecht, omdat het Vanden Stockstadion te klein is geworden. Deze tweetalige club zou dus verhuizen naar het Vlaamse Grimbergen, met bijkomende verfransingsdruk in de Noordrand tot gevolg. De komst van dit stadion zou gepaard gaan met de realisatie van een gigantisch shoppingcentrum, met de omvang van twee keer Wijnegem en een bezoekersaantal van ruim tien miljoen per jaar, hetgeen zou zorgen voor een permanent verkeersinfarct op de Ring. Deze plannen zijn dus nefast voor Vlaams-Brabant, maar ze zijn evenmin voordelig voor Brussel zelf. Er zijn in de hoofdstad veel betere locaties, zowel op het vlak van stedenbouw als op vlak van veiligheid en bereikbaarheid.

Waarom kiest men de Heizel?

Dit heeft alles te maken met de vastgoedlobby die haar shoppingcentrum zo snel mogelijk gerealiseerd wil zien; de bouw op alternatieve locaties in Brussel zou enkele jaren langer duren. Bijkomend aspect is dat er tegen 2012 wellicht een groot winkelcentrum wordt geopend in Machelen, dat als een Vlaamse concurrent wordt gezien. De Brusselse minister-president Charles Picqué verklaarde op 22 mei letterlijk aan *Belga*: "Het Brussels gewest kan enkel zo een voorsprong nemen op het Vlaamse gewest. We worden geconfronteerd met intergewestelijke concurrentie. Snelheid is dus erg belangrijk. We moeten kijken waar de procedures het kortste zijn."

Bijgevolg zou het Vlaamse gewest nu zijn medewerking moeten verlenen aan

de realisatie van een nieuwe Brusselse verfransingsmachine op zijn grondgebied, om een ander shoppingcentrum in Vlaams-Brabant te kunnen bestrijden. Tot op heden is er geen enkele Vlaamse minister die dit project heeft durven verwerpen. De provincie Vlaams-Brabant en Grimbergen durven zich al evenmin openlijk tegen het project uitspreken. En premier Leterme zit in dit dossier volledig op de Franstalige golfengete. Blijkbaar hebben de Brusselse vastgoedbaronnen nu reeds een aantal sleutelfiguren in hun greep. Het Vlaams Belang heeft een stevig dossier aangelegd en een campagne opgestart; op alle politieke niveaus wordt de strijd aangeboden. Meer hierover op de webstek: www.vlaamsbelanghallevilvoorde.org.

Bart Laeremans

Vraaggesprek met Frank Vanhecke en Guido Naets

De commissie Juridische zaken van het Europees Parlement hield op 8 september jongstleden een zitting achter gesloten deuren gewijd aan het verzoek van minister van Justitie Jo Vandeuren (CD&V) en Freddy Willockx (SP.A) tot opheffing van de parlementaire onschendbaarheid van Frank Vanhecke, om vervolging voor de correctionele rechtbank in Dendermonde mogelijk te maken. De voormalige Vlaams Belang-voorzitter riskeert het verlies van zijn politieke rechten - en daardoor verlies van zijn mandaat in het Europees Parlement - alsook de mogelijkheid deel te nemen aan de verkiezingen van juni 2009.

Frank Vanhecke

Guido Naets

Onze redactie had een gesprek met Frank Vanhecke en met Guido Naets, die in de commissie de verdediging van Vanhecke mee op zich nam. Naets was 4 jaar medewerker van de studiedienst van de toenmalige CVP, daarna 18 jaar Europa-correspondent voor Duitse en Nederlandse media en voor de VRT, en vervolgens 15 jaar directeur-perschef van het Europees Parlement zelf.

Meneer Vanhecke, Justitieminister Vandeuren wil uw onschendbaarheid laten opheffen en u laten vervolgen. Welk misdrijf heeft u gepleegd?

Frank Vanhecke: Ik heb eigenlijk bijzonder weinig gedaan. Als voorzitter was ik verantwoordelijke uitgever van enkele honderden lokale bladen van het Vlaams Belang. Een van die bladen, namelijk het afdelingsblad van Sint-Niklaas, publiceerde in 2005 een artikelje van een dertigtal regels waarin werd gesteld dat de daders van een bijzonder geval van vandalisme allochtone jongeren waren. Dat kon niet bewezen worden omdat de daders minderjarig waren en bijgevolg wettelijk beschermd.

Freddy Willockx van de SP.A heeft toen klacht tegen mij ingediend. Daarop heb ik op eigen initiatief en op eigen kosten in alle bussen van Sint-Niklaas een extra folder laten verdelen waarin stond dat we dat niet konden bewijzen en waarbij ik mij verontschuldigde bij de Sint-Niklase bevolking. Ondanks die verontschuldiging, ondanks die rechtzetting, ondanks het feit dat ik niet zelf de auteur ben van dat artikelje van 30 regels, wil men mij toch vervolgen en wordt de opheffing van mijn parlementaire onschendbaarheid gevraagd.

De auteur van het artikel is bekend bij het gerecht. Waarom wil men dan u, als verantwoordelijke uitgever, vervolgen?

Frank Vanhecke: De auteur is een lokaal mandataris van het Vlaams Belang. In principe kan ik, wanneer de Belgische grondwet wordt toegepast, niet vervolgd worden omdat in artikel 25 staat: 'Wanneer de schrijver bekend

is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd'.

Deze zaak is dus enkel een poging om een kopstuk van het Vlaams Belang te straffen zodat die zijn parlementaire activiteiten voor het Vlaams Belang niet meer kan verder zetten.

Dat mag trouwens ook blijken uit een uitspraak van een woordvoerder van het lokale parket van Dendermonde in *Knack* van 16 april jongstleden: "Als het Europees Parlement neen zegt, dan is de zaak van de baan. Een aparte rechtszaak tegen de auteur alleen is dan evenmin waarschijnlijk."

Meneer Naets, als voormalig journalist voor de openbare omroep verwacht men van u allerminst rechtse sympathieën. Het risico bestaat dat u in het verdomhoekje van extreem-rechts terecht komt. Wat is uw motivatie om hier toch mee door te gaan?

Guido Naets: Mijn motivatie is eigenlijk mijn verzet tegen deze politieke lynchpartij waarmee het Belgische politieke systeem wil afrekenen met een politieke tegenstrever, namelijk het Vlaams Belang als geheel. Het gaat hier niet om iets wat meneer Vanhecke gedaan heeft, het gaat niet om iets wat hij gezegd heeft, het is gewoon om iets dat hij IS.

Zoals eigenlijk indertijd de nationaalsocialisten de joden hebben willen pakken, niet om wat ze deden of zegden, maar om wat ze WAREN: 'Juden raus' 'Deutsche, kauft nicht bei Juden'. Dat is precies wat Hannah Arendt, de beroemde Joods-Duitse schrijfster, gaf als definitie van totalitarisme: mensen proberen te pakken om wat ze ZIJN.

Frank Vanhecke wordt enkel vervolgd omdat hij symbool staat voor een partij die België wil opdoeken. Wie opkomt voor Vlaamse en Waalse onafhankelijkheid, mag zich aan de ergste represailles verwachten.

U begon uw pleidooi in de commissie met de woorden 'Ik ben niet gekomen om Frank Vanhecke te begraven, te verdedigen of van iets vrij te pleiten. Ik sta hier om het Europees Parlement te verdedigen, opdat het zich niet zou laten verleiden tot het opheffen van de onschendbaarheid van Frank Vanhecke.' Waarom vindt u het noodzakelijk het Europees Parlement te verdedigen?

Guido Naets: Ik heb dit Parlement meer dan 50 jaar van nabij gevolgd en met grote toewijding gediend. Als directeur-perschef was het mijn taak het Par-

lement en zijn leden te beschermen tegen allerhande aanvallen. Ik grijp graag de kans aan om die taak nu voort te zetten.

Het Parlement mag zich niet medeplichtig maken aan een politieke lynchpartij en een poging tot karaktermoord op een radicaal Vlaamse partij waarbij zogenaamd racisme een goedkoop voorwendsel is. België staat vandaag voor een van de grootste uitdagingen sinds het zich in 1830 van Nederland afscheurde; het zou bijzonder onverstandig zijn als het Parlement in die communautaire onderhandelingen partij zou kiezen.

Ik hield mijn pleidooi dus vooral voor het Europees Parlement zelf, dat al genoeg door het slijk wordt gehaald.

Als de Juridische Commissie de deur zou openzetten voor vervolging door het Belgische gerecht, van één van de meest uitgesproken voorstanders van Vlaamse onafhankelijkheid, zijn de kwalijke gevolgen voor het aanzien van het Parlement en voor de weerslag op de publieke opinie, negen maanden voor de Europese verkiezingen, niet te overzien.

U heeft ook geen goed woord over voor de initiatiefnemers van gans deze zaak.

De aanklagers in deze zaak zijn totalitair denkende en handelende figuren, die zichzelf kwalificeren als horende tot "democratische partijen". Tja, de DDR noemde zich vroeger ook "democratisch". Het Europees Parlement zou zich eigenlijk eens moeten buigen over de praktijken die tegen de partij Vlaams Belang worden gebruikt: doodsb bedreigingen aan het adres van gekozenen, intimidaties van leden en sympathisanten, het gewelddadig arresteren van verkozenen bij de vredelievende herdenking van 11 september, de sociale en politieke uitsluiting, het uit de vakbond zetten van leden van het Vlaams

Belang, en dat wil in België wat zeggen want werklozensteun wordt door de vakbonden uitbetaald, die er een bonus van 160 miljoen euro per jaar voor ontvangen.

De zaak tegen Vanhecke is overigens aangebracht door een man, Freddy Willockx, ooit ook Europarlementslid, vandaag burgemeester van Sint Niklaas, die 14 jaar geleden bekende dat hij 5 miljoen Agusta-smeergeld had aanvaard in het omkoopschandaal met helikopters waardoor Willy Claes ontslag moest nemen als NAVO-secretaris-generaal.

U kent meneer Vanhecke al langer. Heeft u hem ooit betrappt op een racistische grap of opmerking?

Guido Naets: Ik ken Frank Vanhecke al dertig jaar, van toen hij begon als jong assistent van Karel Dillen. In die dertig jaar heb ik hem nooit een racistische opmerking horen maken, zelfs geen racistisch mopje horen vertellen. Als ik mensen zeg dat ik van Borgerhout vandaan kom, krijg ik al gauw als reactie 'aha van Borgerokko'. Op zulke dingen heb ik hem nooit kunnen betrappen.

Meneer Vanhecke, de gevolgen van een mogelijke veroordeling zijn zeer verstrekkend.

Frank Vanhecke: Heel dit spektakel zou een grap kunnen zijn, maar het is er geen. De opheffing van mijn onschendbaarheid zal leiden tot een vervolging door het Belgische gerecht en eventueel tot een veroordeling wegens racisme wat automatisch het verlies van mijn politieke rechten teweegbrengt. Wat hier eigenlijk gebeurt is dat CD&V-minister van Justitie Jo Vandeuren een spel speelt om een voormalig oppositieleider zijn rechten en zijn politiek mandaat af te nemen. Het is dus geen lacheding en ik ben eigenlijk vrij ongegrust maar ik ben en blijf wel een zeer strijdbare Vlaams Belanger!

De partijraad bevestigde alvast zijn vertrouwen in Frank Vanhecke door hem opnieuw aan te duiden als lijsttrekker voor de Europese verkiezingen. Op 7 juni 2009 zal de kiezer dus zelf kunnen oordelen over deze poging tot politieke afrekening.

Onafhankelijkheidscongres

Op zondag 2 november organiseert het Vlaams Belang in Gent een vernieuwend onafhankelijkheidscongres

Na 15 maanden van vruchteloze onderhandelingen tussen Vlaamse en Franstalige politici begint het besef van de achterhaaldheid en de onwerkbaarheid van het Belgische bestel zich van steeds meer Vlamingen meester te maken. De Vlaamse onafhankelijkheid nadert. Zoveel is zeker. Zelfs de traditionele partijen, zowel Vlaamse als Waalse, beginnen in te zien dat dit land zijn beste tijd nu wel heeft gehad. Nadenken over het einde van België is ook bij hen geen taboe meer. Nu het onafhankelijkheidsdebat stilaan op kruissnelheid komt, ambieert het Vlaams Belang hierin een leidende en vernieuwende rol op zich te nemen. Al vanaf de oprichting van de partij is het Vlaams Belang inzake Vlaamse onafhankelijkheid immers de absolute marktleider en taboebreker. Meerdere publicaties, congressen en colloquia werden reeds aan dit thema ge-

wijd en het is en blijft ons eerste programmapunt.

De splitsing van België bepleiten met de beste argumenten is één ding. Maar de technische voorbereiding van een volwaardige secesie is alleszins een ander paar mouwen. Hoe moet bijvoorbeeld de boedelscheiding georganiseerd worden, rekening houdende met alle sociale, economische en financiële tegenstellingen tussen de regio's? Wie weet hoe we ons onafhankelijk Vlaanderen op het internationale forum het best verkopen?

In het licht van dergelijke praktische vraagstukken organiseert het Vlaams Belang op zondag 2 november 2008 een congres onder de titel "Vlaanderen op eigen kracht." Dit congres zal doorgaan in het ICC in Gent. In de schoot van vier werkgroepen zullen

de voornaamste technische kwesties nopens het ontbinden van de Belgische unie behandeld worden. Hiermee willen we een wezenlijke bijdrage leveren aan de voorbereiding van onze onafhankelijke Vlaamse staat, alsook de nodige technische kennis voor de ultieme onafhankelijkheidsoperatie verbreden. De eerste werkgroep zal zich buigen over de staatsrechtelijke aspecten. De tweede werkgroep begeeft zich op het financieel-economisch domein. Werkgroep drie zal het bestuurlijk-administratieve aspect uitdiepen, met speciale aandacht voor de handhaving van de bestuurlijke en administratieve continuïteit. De vierde en laatste werkgroep denkt na over Vlaanderen in Europa en de wereld door in te gaan op de relevant internationale-diplomatieke materie.

Tomas Verachtert

Congres 'Vlaanderen op eigen kracht'

Zondag 2 november • ICC Gent

Programma:

10.00 u. welkomstwoord door de congresvoorzitter

10.30 u. werkgroepen

11.30 u. plenair debat

12.15 u. politieke besluiten door de congresvoorzitter

13.30 u. aankomst bussen deelnemers

14.00 u. start congreszitting

Busvervoer vanuit gans Vlaanderen. Voor de busregeling: zie achterflap.

Vlaanderen op eigen kracht

Om de VL-campagne ook de komende maanden en tot aan de verkiezingen te blijven voeren zal het Vlaams Belang vanaf 8 oktober een netwerk van 20m²-borden afhuren. Op deze borden komen affiches met naast het VL-teken ook de slogan "Vlaanderen op eigen kracht".

Gedurende een maand zullen onze affiches op een 300-tal borden verspreid over gans Vlaanderen hangen.

Naast de vaste 20m²-borden komt er per provincie ook een wagen met mobiele 20m²-borden. Deze wagens zullen door de regio's gebruikt kunnen worden en rijden van 5 oktober tot 3 november. Ook worden er 8.000 kleinere affiches in verschillende formaten voor de afdelingen voorzien.

Op 2 november vindt dan in het ICC in Gent een congres plaats onder hetzelfde thema. Op dit congres zullen verschillende aspecten van een zelfstandige Vlaamse Staat besproken worden.

Gedonder in Keulen

Met de geplande bouw van een megamoskee en een congres tegen de islamisering van Europa stond de Duitse stad Keulen onlangs volop in de schijnwerpers. Tot over de landsgrenzen...

woorden bevestigd door niemand minder dan de Turkse premier Erdogan, toen hij in de 'Köln Arena' de Turkse immigranten in Duitsland opriep om vooral Turk te blijven.

Grondwet versus sharia

Ondertussen werd duidelijk dat niet alleen Turkije, maar ook andere islamitische landen, zich goed geplaatst achten om Duitsland en Europa de les te lezen. Op 20 september plande de rechtse burgerbeweging Pro Köln in samenwerking met 'Steden tegen islamisering' een congres tegen de islamisering van onze steden. Reeds weken voor ze zou plaatsvinden, deed deze bijeenkomst heel wat stof opwaaien. Een 'democratisch afwijzingsfront', gaande van liberalen over christen-democraten en socialisten tot extreem-linkse geweldenaars, schreeuwde luidkeels zijn afschuw uit en had niet liever gezien dan dat de manifestatie meteen werd verboden. Ze hanteerden daarbij precies dezelfde logica als de Organisatie van islamitische staten (OIC), die waarschuwde dat het congres een bedreiging vormde voor "de vrede en de harmonieuze samenleving". De wereld op zijn kop dus: niet de islamisering van onze steden, maar het democratische recht op vrijheid van meningsuiting is het probleem. Even later kregen de "democraten" ook nog de steun van Iran, dat het Franse EU-voorzitterschap aanmaande het congres te verbieden. Nog krasser dan de bemoeienissen van Teheran op zich reeds waren, was wel het feit dat de Europese diplomaten de mullahs niet meteen wandelen stuurden. Volgens het persagentschap Reuters lieten ze daarentegen gedwee weten "elke vorm van racisme" (?) te veroordelen en de vraag voor een verbod te onderzoeken. Was het echt zo moeilijk de fundamentalistische regering in Iran duidelijk te maken dat er in Europa nog steeds zoiets bestaat als het grondwettelijke recht op vrijheid van meningsuiting? En dat de sharia in onze contreien – tot op heden althans – nog niet in voege is.

Dirk De Smedt

Sinds jaren woedt in Keulen een fel debat over de bouw van een megamoskee. Enkele weken geleden zette in de Keulse gemeenteraad een bonte meerderheid van groenen, socialisten en liberalen en de gerecycleerde communisten van 'die Linke' het licht op groen voor de bouw van het fel omstreden Turkse project. Als alles volgens plan verloopt, zal in de Duitse stad die wereldbekend is voor haar monumentale kathedraal (Dom), ten laatste tegen eind 2010 ook de grootste moskee van Europa staan. Het bouwwerk dat tot twintig miljoen euro zal kosten, wordt gekroond door een koepel van 36 meter hoog en geflankeerd door twee 55 meter hoge minaretten. Een machtdemonstratie van de islam in Duitsland en Europa die kan tellen.

Ditib

De bouw van de Keulse megamoskee is

in handen van de 'Ditib' (Diyanet Iserli Turk Islam Birgili), een organisatie van het Turkse ministerie van godsdienstzaken (lees: islamzaken). In Duitsland oefent ze – via de controle over een aanzienlijk aantal moskeeën en andere verenigingen – geen geringe invloed uit op de aanwezige Turkse kolonie. Als onderdeel van het Turkse staatsgezag deinst de 'Ditib' er daarenboven niet voor terug om zich rechtstreeks in te mengen in de Duitse binnenlandse politiek. Zo ging de 'Ditib' fel tekeer tegen de nieuwe immigratiewet die bepaalt dat wie in het kader van een huwelijk naar Duitsland wil immigreren een minimale kennis van het Duits moet kunnen aantonen en minstens achttien jaar dient te zijn. Dat deze maatregelen de integratie ten goede moesten komen, maakte uiteraard geen indruk op de 'Ditib', want dat is natuurlijk zowat het laatste wat de Turkse staat wil. Dat werd begin dit jaar nog met zoveel

Extreem-links geweld

Op 20 september plande de Duitse partij Pro Köln in samenwerking met het stedenverbond Steden Tegen Islamisering een congres onder het motto "Neen tegen de islamisering van onze steden".

Het congres waarop ook Filip Dewinter zou spreken werd echter door extreem-linkse demonstranten met straatgeweld totaal onmogelijk gemaakt. Het geweld van de linkse tegendemonstranten kende geen maat. De boot waarop een persconferentie plaatsvond werd aangevallen en ernstig beschadigd, congresgangers werden gemolesteerd met verschillende gewonden tot gevolg, de bussen die congresgangers vervoerden werden aangevallen en beschadigd, er werd brandgesticht en er werden ontelbare vernielingen aangebracht...

Vierhonderd congresgangers waaronder Filip Dewinter, Duits parlamentslid Henry Nitzsche (ex -CDU), verschillende Oostenrijkse parlamentsleden van de FPÖ, de Europarlaments-

leden Philip Claeys en Andreas Mölzer en het Italiaanse Europarlementslid Mario Borghezio werden door extreem-linkse tegenbetogers gegijzeld in de luchthaven van Keulen die ze niet konden verlaten. Uiteindelijk kondigde de politie wegens het extreme geweld van de tegendemonstranten de noodtoestand af. Het door de overheid toegelaten congres kon dan ook niet plaatsvinden.

Een opiniepeiling van *Welt-online* toonde aan dat 45% van de Duitsers vindt dat dit congres diende plaats te vinden, dat 35% het belangrijk vindt dat er over het thema islamisering gesproken wordt en dat slechts 20% vindt dat het congres verboden diende te worden. "Ondertussen is het duidelijk dat het debat omtrent de islamisering van

Europa in de kiem gesmoord en onmogelijk gemaakt wordt door multiculturele hardroepers die blind en doof zijn en blijven voor de islamisering van Europa", stelde Filip Dewinter.

Ondanks alle extreem geweld en het schandalig lakse optreden van de Duitse politie tegenover de extreem-linkse relschoppers, konden de initiatiefnemers evenwel via de aanwezigheid van vele honderden journalisten toch bereiken dat gans Europa ervan op de hoogte werd gebracht dat in verschillende Europese landen het verzet tegen de islamisering van onze steden toeneemt en dat islamkritische partijen in de toekomst nog nauwer zullen samenwerken.

Wim Van Osselaer

McCain versus Obama

Op 4 november kiezen de Amerikanen hun 44ste president.

Na acht jaar Bush zijn de verwachtingen hoog gespannen. De Democratische en Republikeinse presidentskandidaten, Barack Obama en John McCain, hebben hun vicepresidentskandidaat voorgesteld en op hun respectievelijke conventies de nominatie van hun partij aanvaard. Daarop volgen nog drie presidentiële debatten. De vooringenomen Europese media verwachten dat Obama de verkiezingen wel even zal winnen. Maar dat dachten ze ook al in 2000 met Al Gore en in 2004 met John Kerry. Sinds 1980 hebben de Democraten slechts 2 van de 7 presidentsverkiezingen.

Conventies

Barack Hussein Obama is de 47-jarige *junior* senator uit Illinois. In de aanloop naar de Democratische conventie in Denver, Colorado maakte de lieveling van links Amerika (en Europa) zijn *running mate* bekend. De keuze viel op Joseph Biden, de *senior* senator uit Delaware met 25 jaar ervaring in buitenlands beleid. Daarmee gaf Obama onbedoeld zijn onervarenheid toe en zijn critici gelijk. Hillary Clinton behaalde tijdens de Democratische voorverkiezingen 18 miljoen stemmen en won daarmee de *popular vote*. Obama won een meerderheid bij de gedelegeerden. Belangrijker is dat Clinton vooral sterk scoorde in de industriële staten bij blanke arbeiders en bij vrouwen, stemmen die de Democraten niet kunnen missen. Het blijft een raadsel waarom Obama haar niet heeft gekozen.

Het campagneteam van Obama had zelf verklaard dat drie zaken tellen: de keuze voor de vicepresident, de conventie en de debatten. De Democratische Conventie was ongetwijfeld een succes met zo'n 84.000 toehoorders. Obama sprak er precies 45 jaar na de *I have a dream*-speech (28 augustus 1963) van Martin Luther King. Na een bitsige strijd tijdens de voorverkiezingen gaf Hillary Clinton op de conventie haar volledige steun aan Obama en kan ze, indien Obama in november verliest, in 2012 een nieuwe gooi naar het presidentschap doen, met de mededeling 'I told you so'.

John McCain en zijn running mate Sarah Palin.

Een week na de Democratische conventie was het de beurt aan de Republikeinen in Saint Paul, Minnesota. John Sidney McCain ('1936) is een senator uit Arizona en is bekend als Vietnam-veteraan. Hij was vijf en een half jaar krijgsgevangene in het zogenaamde 'Hanoi Hilton', eenzame opsluiting en marteling waren zijn deel. Zijn vader was een admiraal en opperbevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten in de Stille Oceaan, een feit dat de Noord-Vietnamezen propagandistisch wilden uitbuiten door hem vervroegd vrij te laten. McCain weigerde echter. Toen hij uiteindelijk vrijkwam begon hij een politieke carrière en volgde hij senator Barry Goldwater op, de Republikein die verpletterend verloor tegen Lyndon Johnson in 1964. McCain staat bekend als een 'maverick', een rebel in de Republikeinse partij.

Meesterzet?

Het dreigde een weinig inspirerende conventie te worden totdat McCain zijn vicepresidentskandidaat voorstelde: Sarah Palin, gouverneur van Alaska. Haar toespraak was een voltreffer, ze stelde zichzelf voor als een vertegenwoordiger van *small town America* die een conservatieve revolutie tegen het Washington-establishment wil leiden. Als gouverneur heeft ze in Alaska ook de corruptie bij de Republikeinen aangepakt. Palin lijkt een echte *game-changer* te kunnen worden. Met deze *pit bull* met lippenstift – zoals deze *Hockey mom* zichzelf voorstelde op de conventie – hebben de Republikeinen

een troef bij de vrouwelijke kiezers. De conservatieve basis van de Republikeinse partij was allesbehalve enthousiast met McCain als presidentskandidaat. Ook dat verandert nu met de sociaal-conservatieve Palin, die in 1996 Pat Buchanan steunde als presidentskandidaat. Zij kan ook de *Reagan Democrats*, voornamelijk in de *Midwest*, terugwinnen. McCain heeft een groot risico genomen met Palin. Inhoudelijk zijn er nog veel onbeantwoorde vragen, met name inzake illegale immigratie waar McCain op de lijn van de Democraten zat met zijn amnestievoorstel. De nabije toekomst zal uitwijzen of het een meesterzet was.

Zowel Obama/Biden als McCain/Palin tooien zich nu met de mantel van verandering. De Democraten zullen er alles aan doen om een McCain-presidentschap voor te stellen als een derde Bush-termijn. Bush is bijzonder onpopulair, de oorlog in Irak is ondanks een zekere stabilisering een catastrofe, de economie is er slecht aan toe en de financiële crisis geeft Obama de kans om de aandacht terug op de economie te vestigen, wat traditioneel in het voordeel van de Democraten werkt. De politieke analist Michael Barone maakte echter midden september, na de conventies, een overzicht van de opiniepeilingen, ook per individuele staat. Daaruit bleek dat McCain voorop ligt, ook in een aantal cruciale *swing states*. Het belooft nog een spannende strijd te worden.

Jan Lievens

Denemarken wil eigen immigratiebeleid

Steeds opnieuw heeft het Vlaams Belang gewaarschuwd voor de gevaren van een steeds verdergaande bevoegdheidsuitbreiding ten gunste van 'Europa' en de rechtstreekse impact daarvan op onze nationale beleidsdomeinen, onze samenleving en op ons doen en laten.

Dat dit geen loze, vrijblijvende waarschuwingen zijn, blijkt eens te meer uit enkele recente ontwikkelingen. 'Europa' bemoeit zich al enige tijd met immigratie en asiel, maar door een recent arrest van het Europees Hof van Justitie, de rechtbank die het laatste woord heeft over de toepassing van Europese regelgeving, wordt de mogelijkheid voor de lidstaten om een eigen immigratiebeleid te voeren totaal onderuit gehaald. In een arrest tegen Ierland (de zaak Metock e.a.) bepaalde het Hof dat volgens een Europese richtlijn van 2004 over het vrije verkeer van personen, EU-lidstaten de toegang tot hun grondgebied en het recht van verblijf in hun land niet mogen weigeren aan echtgenoten en andere familieleden van een EU-burger. Dit komt er bijvoorbeeld op neer dat een Deense staatsburger die gewerkt heeft in Frankrijk, zijn of haar echtgenoot ongehinderd mee kan nemen naar Denemarken, zelfs als die persoon een uitgeprocedeerde asielzoeker is of een opgepakte illegaal.

Baas in eigen land

Voorals in Denemarken zorgt het arrest voor enorm veel controverse. Niets wordt in Denemarken immers zo op handen gedragen en publiekelijk ondersteund als het relatief strenge immigratiebeleid dat de Deense liberaal-conservatieve minderheidsregering van Anders Fogh Rasmussen sinds 2001 voert. Onder het huidige Deense recht mag een Deense staatsburger enkel met een niet-EU echtgenoot in Denemarken wonen indien beide partners ten minste 24 jaar zijn, ze een vaststaande permanente woonst in Denemarken kunnen aanwijzen en ze kunnen bewijzen dat hun banden met Denemarken sterker zijn dan met het betrokken derde land. Deze regelgeving, die geleid heeft tot een daling van de immigratie door gezinshereni-

Pia Kjaersgaard

ging van ongeveer 13.000 in 2001 naar 4.500 in 2007, wordt nu bedreigd.

Pia Kjaersgaard, voorzitter van de rechts-nationale Deense Volkspartij, wil dat de Deense regering met het arrest-Metock naar 'Brussel' gaat en duidelijke uitzonderingen voor Denemarken bekomt: "Wij moeten tegen de EU en het hof duidelijk zeggen dat in Denemarken enkel de Denen baas zijn

over immigratie." Opvallend is dat ook de sociaal-democraten hun onvoorwaardelijke steun betuigen voor het Deense regeringsverzet tegen dit arrest. Hun leider, Helle Thorning Schmidt, is formeel: "Het Europees Hof van Justitie mag niet de bevoegdheid hebben om het Deense immigratiebeleid te bepalen."

Europa tegen nationale democratie

Het arrest heeft natuurlijk rechtstreekse gevolgen voor alle lidstaten, en daarom hengelt Rasmussen vooral naar steun bij landen als Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland en Italië om 'de regels' te veranderen. De Denen staan alvast sceptisch tegenover het eindresultaat van Rasmussen's lobbywerk. De Deense premier heeft overigens ook uitzicht op een topjob binnen Europa...

"Vrijheid van meningsuiting is Deens, censuur is dat niet"

In ieder geval heeft het Europees Hof van Justitie, als uitgesproken katalysator van een steeds verdergaande Europeanisering, zich in het verleden nog nooit iets aangetrokken van nationale bezwaren. Zo dwong het bijvoorbeeld in 2006 de Oostenrijkse universiteiten om hun deuren open te zetten voor meer buitenlandse studenten, terwijl onderwijs toch een bij uitstek nationale bevoegdheid is. Enkele recente arresten van het hof inzake arbeidsrecht, ook een per definitie nationale bevoegdheid, brachten de vroegere Duitse president Roman Herzog er zelfs toe te zeggen dat het hof "systematisch fundamentele principes van de westerse interpretatie van het recht negeert" en dat het "de wil van de wetgever niet alleen negeert maar soms zelfs omdraait". Dit zijn beschuldigingen die kunnen tellen. De stelling dat subsidiariteit in dit Europa een lege doos is, wordt nogmaals bevestigd.

Dirk Crols

Wallonië: grijpland of schijnunie?

Zo was ook de Belgische onafhankelijkheid in beginsel een Frans-liberaal streven dat in 1830 dan wel voor waarheid werd gehouden, de werkelijke grenzen van het koninkrijk België werden pas in 1839 vastgelegd door het 'Verdrag van Londen' waarbij België het huidige Nederlands Limburg en het Groothertogdom Luxemburg aan Nederland moest afstaan. Naderhand werd Luxemburg een onafhankelijk ministaatje toen koningin Wilhelmina in 1890 de Nederlandse troon besteege, omdat de salische

nistaatje tussen 1816 en 1919 in het leven geroepen omdat zowel België, Nederland als Pruisen (later Duitsland) er hun aanspraken op hadden laten gelden.

De onafhankelijkheidsverklaring en de concrete bepalingen over de rijksgrenzen van een land komen dus niet altijd samen in hetzelfde brandpunt. Om het post-België-moment zo goed mogelijk te kunnen begeleiden, moeten we niet alleen bestuurlijk uit het federale denken treden, maar evengoed geopolitiek. Brus-

Dat de Vlaamse onafhankelijkheid er zal komen vóór de eigenlijke geopolitieke deling van België, staat nu al vast.

wet er van kracht was, die vrouwen uitsloot van de Luxemburgse troon.

De officiële rijksgrens tussen België en Nederland werd uiteindelijk pas in 1843 met het 'Verdrag van Maastricht' vastgelegd en het zou nog tot 1974 (zelfs 1995) duren vooraleer internationale grenscommissies een definitieve regeling uitwerkten voor de toch wel zeer grillige grens tussen het Belgische Baarle-Hertog en het Nederlandse Baarle-Nassau, waar maar liefst zo'n 15 jaar van intensieve opmetingen door de Belgische en Nederlandse kadasters aan vooraf gingen. Om nog maar te zwijgen van 'Neutraal Moresnet', een mi-

sel, de faciliteitengemeenten, Komen en Voeren worden op dat cruciale moment dan ook beter uit hun federale context bevrijd, want meer nog dan een hier en daar terug uitvagen en in vraag stellen van de taalgrens vormen de faciliteiten boven alles de ritssluiting op de Belgische schijnunie.

Zo zullen de ex-claves (gebiedseilandjes die geen directe verbinding hebben met het moederland) Komen-Waasten en Voeren na de Belgische breuk direct de broosheid van een onafhankelijk Vlaanderen en Wallonië blootleggen als taalgebieden behorende bij Frankrijk en Nederland, in plaats van historisch gegroeide entiteiten, zonder daarom een waardeoordeel toe te kennen aan een eventuele Groot-Nederlandse staat (het samengaan van Vlaanderen en Nederland). In zo'n laatste scenario zal Frankrijk zelfbewust een meer "imperatieve" rol spelen dan Nederland dat, in tegenstelling tot het chauvinistische Frankrijk, geopolitiek eerder zakelijke, rationeel-economische overwegingen (het in handen krijgen van de haven van Antwerpen) in acht neemt.

Vlaanderen staat weliswaar het verst in zijn gedachteordering naar een onafhankelijke staat, maar dat is dan vooral bestuurlijk-administratief en financieel-zelfvoorzienend, terwijl Wallonië vooral geopolitiek denkt. Waar Wallonië bv. al altijd zijn 'aanspraken' heeft laten gelden op Voeren, o.m. via een daartoe opgerichte partij 'Retour à Liège', deed Vlaanderen dat over Komen-Waasten niet meer dan

Kaart waarop de zuidelijke aanhechting van Bouillon, Philippeville en Chimay na de val van Napoleon (1815) te zien is.

binnensmonds. Waar Wallonië de uitbreiding van Brussel eist, voor sommigen zelfs liefst aangevuld met een corridor van Brussel naar Wallonië, volgde Vlaanderen niet meer dan een containment-politiek (een politiek van het indammen). Zelden lieten officiële Vlaamse instanties of hun vertegenwoordigers aanspraken gelden op de verfranste Vlaamse gemeenten ten zuiden van de taalgrens zoals Eigenbrakel (Braine-l'Alleud) waar de 'Leeuw van Waterloo', symbool tegen het Frans imperialisme, op zijn berg troont.

Vlaanderen moet zich daarom boven alles behoeden voor een te defensieve onafhankelijkheid in een voorspelbare teneur van "oef... we hebben het gehad". Veel Vlamingen, ook vanuit nationalistische hoek, zijn nu reeds bereid Brussel als Europese (islamitische?) enclave op te geven en tegelijk beklagen velen onder hen zich het verlies van Frans-Vlaanderen. Laat het duidelijk zijn: Vlaanderen geeft Brussel niet op!

Ook Franstalig België hoeft zich wat dat betreft geen illusies te maken, want Wallonië zoals we het nu kennen, kan alleen maar bestaan binnen een Belgische context. Paul Beliën schreef onlangs nog een artikel "Als België barst, dan barst ook Wallonië", waarin hij stelt dat als België splitst, het helemaal niet uit te sluiten is dat de hele streek ten zuiden en ten oosten van de Maas naar Luxemburg wil. Wat er ook van zei, de Oostkantons en de provincie Luxemburg zullen voor een in-

tegratie in een onafhankelijk Wallonië of in Frankrijk niet overijld tekenen. In een recente peiling van Le Soir zou een groot deel van de Walen zelfs met plezier tekenen voor een aanhechting bij het Groot-hertogdom Luxemburg.

Wallonië is dan ook niet veel meer dan een geopolitieke reactie op een veranderend geestesklimaat in Vlaanderen, een rol zonder dewelke het op zoek moet naar een ander bindmiddel, want louter "de reactie" houdt een groep maar kort in eendracht. Hoe vaak hoor je niet dat de Walen in tegenstelling tot de Vlamingen steeds aan één zeel trekken. Dit komt natuurlijk omdat Wallonië een Frans "pact" is en geen bewogen natie. Echte natiestaten blazen zelden oorlogsbazuinen; ideologieën en belangen die zich geopolitiek concentreren, doen dit des te fanatieker.

Waar de Vlaamse strijd naast het opkomen voor de eigen volkstaal ook daadwerkelijk aan natievorming deed, met een duidelijke cultuurhistorische stemming, bleef de Waalse strijd veeleer een gelegenhedenunie in dienst van de Frans(talige) en sociaalliberale lobby. Dat het uitblijven van een natievormende hang of drang een historische vergissing van proportie zal blijken, zien we nu al in de nog altijd grote breuklijnen in de Waalse territorialiteit.

Het huidige Wallonië kende na de val van Napoleon zo'n vier grote gebiedsaanhechtingen, die het in beginsel al tot een

kunstmatige regio maakten. De eerste in 1815 wanneer Bouillon, Chimay, Philippeville en Mariënbourg bij de Franstalige Nederlanden werden gevoegd. De historische opportuniteit om Frans-Vlaanderen aan Vlaanderen te restitueren, dat net zoals Bouillon bv. door Lodewijk XIV in de 17de eeuw bij Frankrijk ingelijfd was, liet men liggen voor grondwinst in het zuiden! Ook de integratie van het prinsbisdom Luik dat tot dan toe nooit deel had uitgemaakt van de Nederlanden en het zuiden letterlijk in twee kliefde als een soort van kerkelijke staat tussen Luxemburg en Henegouwen-Namen, maakte deel uit van die eerste grote gebiedsuitbreiding. Een tweede voltrok zich in 1839 toen het Groot-hertogdom Luxemburg, dat bij de Duitse Bond hoorde, haar westelijk deel als nieuwe Belgische provincie aan 'Wallonië' verloor. Een derde na de Eerste Wereldoorlog wanneer de Duitse grensgebieden Eupen-Malmedy en Sankt Vith, ter compensatie voor het Belgische oorlogsleed (waar de Vlamingen toch het leeuwendeel van te verwerken kregen), aan de Waalse provincie Luik werd toegewezen. Het vastleggen van de taalgrens in het nadeel van de Vlamingen, de faciliteitengemeenten en het statuut van Brussel zorgde voor een vierde gebiedsuitbreiding die zich tot vandaag doorzet in bv. de naamsverandering van "Communauté Française" (Franse gemeenschap) naar "Communauté Wallonie-Bruxelles" (Waals-Brusselse gemeenschap). Waalse politici dromen dan ook al luidop van een Waals-Brusselse federatie en gooiden hun annexatieplannen over een Wallobruxstaat onlangs nog leukweg op tafel tijdens de Octopusonderhandelingen.

De Franstaligen die tot het vastleggen van de taalgrens heer en meester waren binnen de Francofone staat die België per definitie was, tierden niet ten onrechte dat ze met de gewestvorming Vlaanderen "als deel van Wallonië" verloren hadden. Vandaar ook dat BHV en alles wat met territorialiteit te maken heeft door Wallonië NON-negotiable is omdat het juist een nieuwe indamming van de Waalse almacht in België betekent. Vlaanderen doet er goed aan zich er van te vergewissen dat het met een al te timide geopolitiek veel te verliezen heeft, maar in zijn standvastigheid daarentegen het kunstmatige Wallonië "geheel en al" letterlijk zal verdelen.

Peter Pauwels

Leven met de islam?

Auteur Jan Veulemans bekijkt de islamisering van Europa en vraagt zich af of er te leven valt met de islam.

Geert Van Istendael, niet bepaald een auteur met rechtse sympathieën, moest het onlangs ontgelden toen hij waarschuwde voor de opmars van het islamfundamentalisme in onze contreien: "Ik wil geen religieuze onderwerping meer accepteren, zelfs niet ter grootte van een hoofddoek. Het is alles of niets. Wie schippert, zet de poorten open voor de barbarij." (*De Morgen*, 6 september jl.). Van Istendael wou een debat openen en nam daarbij ook de hypocrisie van de linkse kameraden onder vuur. Gevolg: dagenlang werd in de hysterisch-linkse kranten *De Morgen* en *De Standaard* een verbale veldslag uitgevochten tussen enerzijds progressieven die nog niet meteen de westerse beschaving overboord willen gooien en anderzijds islam-apologeten die al volop de eigen onderwerping mentaal voorbereiden. *De Standaard* (9 september jl.) gaf ene Fouad Gandoul de gelegenheid om Van Istendael zowaar genocidaire intenties toe te dichten: "Woorden, geachte heer, zijn nooit onschuldig. Het begon allemaal met woorden en het eindigde met gaskamers en massagraven."

Het is maar een voorbeeld hoe in

Vlaanderen anno 2008 een kleine extremistische groep het debat in de kiem tracht te smoren. Daarin slagen ze natuurlijk alleen maar door de bereidwillige medewerking van de media, die doordrongen zijn van het multiculturele dogma en het blanke/Westerse/Vlaamse schuldcomplex. Als het over de islam gaat, komen ernstige academici zoals Urbain Vermeulen, Hans Jansen en Koen Elst nauwelijks of gewoonweg niet aan bod, net vanwege hun kritische stem. Het is evenwel goed dat sommigen ter linkerzijde eindelijk kritische vragen stellen bij de dreiging die uitgaat van het islamfundamentalisme, het gebrek aan zelfbewustzijn en de zelfhaat die gepromoot wordt door een zelfbenoemd kringetje van 'intellectuelen' die we in dit verband beter aanduiden met de term 'islamozocialisten'.

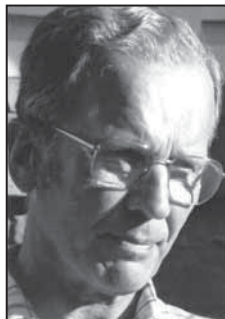
Leven onder de islam

Jan Veulemans had 'Leven met de islam?' niet *moeten* schrijven. Het is immers veel gemakkelijker om – zoals de politieke elite in dit land – het hoofd in het zand te steken. Hij deed het toch omdat "de komst van de islam bezig is een kleine omwenteling in Europa te realiseren, waarmee onze

kinderen en kleinkinderen eventueel zullen geconfronteerd worden". Een omwenteling waar het Europees Parlement en de Europese commissarissen zich niet bijster om schijnen te bekommeren, zoals hij in zijn voorwoord schrijft: "Laat ik ronduit bekennen dat de komst van de islam mij onrust bezorgt. Islamofobie betekent niet haat jegens de islam, maar angst ervoor. Ik vrees niettemin dat islamofobie in de lijst van misdaden is opgenomen. Daardoor zou het aantal misdadigers in mijn vaderland gevoelig kunnen toenemen zijn."

Veulemans gaat onder meer dieper in op de profeet Mohammed, de Koran, de verhouding met het christendom en kadert de problematiek van de islam in het gevoerde immigratiebeleid in België en andere Europese landen. Hij maakt ook duidelijk dat de islam meer is dan een geloofsovertuiging: het islamisme is een maatschappijmodel. De auteur vraagt zich tevens af of de vrije meningsuiting niet op de helling staat in de zo geroemde multiculturele samenleving. Kritiek op de islam wordt steeds moeilijker te uiten, zoals ook Geert Van Istendael ondertussen weet.

Jan Lievens

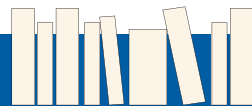
Jan Veulemans werd op 3 maart 1928 in Turnhout geboren. Hij is doctor in de Rechten en licentiaat in de Politieke en Sociale Wetenschappen aan de K.U. Leuven. Hij was personeelshoofd in een internationale onderneming en doceerde rechten in twee instituten. Op literair gebied publiceerde hij ruim dertig werken: poëzie, romans, novellen en essays. Talrijke onderscheidingen werden zijn deel, onder meer tweemaal de prijs van de Vlaamse Poëziedagen en tweemaal de poëzieprijs van de Kempische Cultuurdagen te Hilvarenbeek. In 2007 werd hem door de Provincie Antwerpen de literatuurprijs voor zijn gezamenlijk werk toegekend. Hetzelfde jaar ontving hij ook de Nestorprijs. In augustus 2008 werd hij door de stad Turnhout tot ereburger gekroond.

Leven met de islam?

door Jan Veulemans

96 blz., 5 euro

Dit boek is verkrijgbaar via www.uitgeverijegmont.be of
0472 60 35 52 (tijdens de kantooruren)

Wie is John McCain?

Jan Lievens

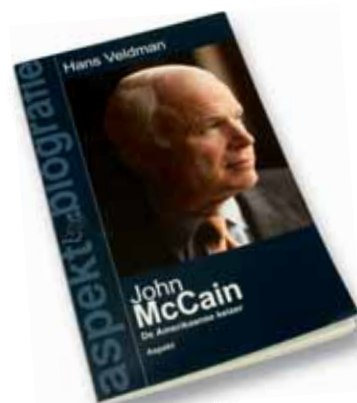
Dat de Europese media een voorkeur hebben voor de Democraten hoeft geen betoog meer. De liefdesaffaire met Obama wordt in alle media breed uitgesmeerd. Maar er wordt ook vaak met een stuitend gebrek aan kennis over de Amerikaanse politiek bericht. Dat is te verklaren door de eenzijdige oriëntatie van Europese journalisten op de 'linkse' Oost- en Westkust van de VS terwijl het Amerikaanse hartland wordt genegeerd. Het is nochtans in de *Midwest* en het zuiden van de VS dat de doorslaggevende beslissing zal vallen. Sinds Nixon is het politieke zwaargewicht naar daar verschoven. Met die 'southern strategy' hebben de Republikeinen na Nixon ook Ronald Reagan, George H.W. Bush sr. en George W. Bush jr. naar het Witte Huis gestuurd.

Dr. Hans Veldman, die eerder 'De strijd om het Witte Huis' publiceerde, wil met deze bondige biografie niet alleen de Europese verbazing bij een Republikeinse overwinning voor zijn, maar tevens aantonen dat John McCain wel eens onze voorkeur zou kunnen verdienen tegenover Obama. Als het op ervaring aankomt is Obama natuurlijk een maatje te klein voor de senator uit Arizona. McCain moet het in tegenstelling tot Obama niet hebben van zijn re-

torisch talent maar van zijn 'straight talk'. McCain staat bekend als een rebel en ging in het verleden vaak tegen het Republikeinse partijestablishment in. McCain verloor in 2000 de Republikeinse nominatie van Bush, mede door een smerige lastercampagne die werd opgezet door het campagne team van Bush. Een overwinning van McCain in november zou dus een zoete wraak betekenen tegenover Bush.

Een biografie over McCain kan natuurlijk niet om zijn Vietnamverleden heen. McCain groeide op in een militaire familie en doorliep de marineacademie. Hij was allesbehalve een modelstudent en had de op vier na laagste score van zijn bijna 900 medestudenten. Daarna koos hij voor een pilotenopleiding en beleefde actie in Vietnam. Hij overleefde drie vliegtuigcrashes en kwam heelhuids uit een vuurstorm op een vliegdekschip die het leven aan zo'n 134 soldaten kostte. Toen hij in 1967 boven Noord-Vietnam werd neergeschoten, redde hij zich met zijn parachute maar brak tijdens zijn val beide armen en een been. Hij kwam terecht in een meer en verdronk bijna maar werd gevangengenomen. Toen de Noord-Vietnamezen hem uit het water haalden, werd zijn schouder verbrijzeld met een geweerkolf en kreeg hij nog een

bajonetsteek te verwerken. Tijdens zijn vijf en een half jaar krijgsgevangenschap in het 'Hanoi Hilton' werd hij gemarteld en in eenzame opsluiting geplaatst. Hij overleefde maar nauwelijks. Vandaag kan hij zijn armen niet meer boven zijn schouders heffen. Toch weigerde hij destijds vervroegd vrijgelaten te worden toen hij daartoe de kans kreeg. Het minste wat van McCain kan gezegd worden, is dat hij een doorzetter is.

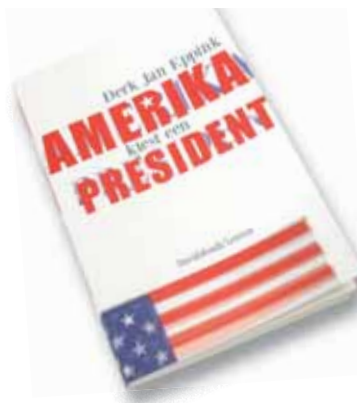
John McCain, De Amerikaanse Keizer
Hans Veldman
92 blz. 12,95 euro
Uitgeverij Aspekt, 2008

Eppink over Amerika

Jan Lievens

Derk Jan Eppink kennen we als een van de betere politieke waarnemers. Zijn boek 'Vreemde burens' over politiek in België en Nederland geldt als een klassieker. Vandaag woont hij in New York. Hij nam de kans te baat om een jongensdroom in vervulling te laten gaan: de Amerikaanse presidentsverkiezingen van nabij volgen. Eppink maakt vooreerst duidelijk dat dit historische verkiezingen zijn. Barack Obama is de eerste zwarte die het hoogste ambt in de VS kan bereiken en de machtigste man ter wereld kan worden. In tegenstelling tot vele andere journalisten bleef Eppink niet in New York of Washington D.C. zitten, maar ging hij mee op campagne. Zo volg-

de hij de eerste voorverkiezingen in Iowa, ging op campagne voor voormalig burgemeester van New York, Rudy Giuliani, in New Hampshire en volgde enkele debatten in South Carolina. Eppink gaat dieper in op het belang van deze verkiezingen, ook voor Europeanen. Welke richting slaat het machtigste land ter wereld in met Obama of McCain? Hij legt het politiek systeem in de VS op heldere wijze uit. Hoe zat dat nu weer met die kiesmannen? Hij blikt ook terug op de politieke geschiedenis van de partijen en gebruikt tal van kaartjes ter verduidelijking. Een ideaal boek voor iedereen die met kennis van zaken de presidentsverkiezingen wil volgen.

Amerika kiest een president
Derk Jan Eppink
168 blz. 14,95 euro
Davidsfonds, Leuven, 2008.

MAGAZINE VAN DE VLAAMS-NATIONALE PARTIJ

Oktober 2008

Jaargang 5 Nr. 10

Verantw. uitgever:

Bruno Valkeniers, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofdredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Geert Vander Roost

Redactieraad:

Joris Van Houthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Crevelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachttert.

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Opplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

5.200 DEELNEMERS OP DE IJZERWAKE,
DE VRT TELT ER MAAR 2.500

PROMOTIEMATERIAAL

Te bestellen via

winkel.vbj.org

VBJ - Polo 'Vlaanderen Eerst'

Zwartgele polo van hoge kwaliteit met
vooraan een klein en achteraan een groot
'Vlaanderen Eerst'-logo.

12 euro

T-hemdje 'Rechts zonder complexen'

Een donkerblauw T-hemdje van hoge kwaliteit
met vooraan en achteraan de tekst 'Rechts
zonder complexen'.

10 euro

T-hemdje - anti-Che

Een wit T-hemdje van hoge kwaliteit met
vooraan een klein en achteraan een groot
anti-Che-logo.

10 euro

VBJ - T-hemdje

Een zwart T-hemdje van hoge kwaliteit met
vooraan een klein VBJ-logo en achteraan
de slogan 'Jong, Vlaams, Rebels'.

8 euro

VBJ - Sleutelhanger/flesopener

Een stijlvolle mat zilveren sleutelhanger/flesopener
met de slogan Eigen Volk Eerst!

2,50 euro

13de historische beurs Vlaamse Beweging

Zondag 19 oktober 2008 (9 - 16 u.)

Feestzaal NILANIA
Kesselsesteenweg 52, 2560 Nijlen

Deze tweedehands- en antiquariaatsmarkt is uitsluitend gewijd aan de geschiedenis van de Vlaamse Beweging en de nationale beweging in Nederland, Zuid-Vlaanderen en Zuid-Afrika, en is geen militaria-beurs!

De netto-opbrengst van de inkomgelden wordt geschonken aan het Bormshuis en het Voorpost-boetefonds.

Organisatie: Vlaamse Verzamelaarskring

Inlichtingen en inschrijvingen voor standhouders:
Lode van Pessel, Zandvekenvelden 7b, 2560 Nijlen (03 481 82 76)
Jos Piersaert, Zwaluwlaan 28, 2560 Nijlen (03 481 71 88)
Luk Dieudonné, Volkstraat 30, 2000 Antwerpen (03 216 15 25)
e-post: vlaamse_verzamelaarskring@telenet.be

Affiches, pamfletten en een digitale advertentie voor plaatsing in tijdschriften en op websteekjes zijn te verkrijgen bij vlaamse_verzamelaarskring@pandora.be

Inkom: 2,50
euro

Wim Maes-herdenking Zondag 12 oktober 2008

Naar aanleiding van de 48ste verjaardag van het overlijden van VMO-leider Wim Maes organiseert Voorpost een sobere herdenking.

Programma:

14 u.: plechtigheid aan het graf.
Samenkomst om 13.45 u. aan de ingang kerkhof Miksebaan te Brasschaat

15 u.: Herdenking in het Gemeentelijk Instituut, Door Verstraetelei 58 te Brasschaat

www.voorpost.org

HEMIG

BVBA

Centrale Verwarming

Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabilleerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos

Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair

Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Klaverstraat 1, 2520 Emblem
Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
info@hemig.be • www.hemig.be

Alle verhuizingen:

privé • zakelijk • binnen- en buitenland

Containerverhuis lucht- en zeevaart

Ladderliften tot 10de verdiep

Meubelbewaring

Prijzen en offerte:

tel./fax: 02/377 25 47

gsm: 0497/48 01 08

Doorfaxen van lidkaart partij (VLB) of identiteitskaart Vlaanderen (gele) -5% korting

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel /Fax: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

Voor ieders budget!

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Tel.: 03/383.05.28 GSM.:0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW:BE 863-236-355

RAMEN EN DEUREN
IN PVC - HOUT EN ALUMINIUM

VERANDAS, ZONNEWERING
EN ZONNETENTEN

CARPORTS &
GARAGEPOORTEN

GRATIS BEZOEK AAN HUIS EN
GRATIS PRIJSOFFERTE

-10% VOOR LEDEN - 0497/90 95 61

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling
zonder enige technische kennis?

www.webbreezersolutions.be

Meer dan 30 afdelingen
gebruiken het systeem al!

webdesign
webhosting
domeinregistratie

Webbreezer Solutions bvba • Baliestraat 33 • 8000 Bruaae • info@webbreezersolutions.be

Algemene schilderwerken

• Renoveren en
schilderen van
oude eiken keukens

Vrijblijvend prijsofferte

Veerle MENDONCK
Tel. 03/321.01.88
Gsm 0478/31.07.92

UW HUIS, MIJN ZORG

- E.P.D.M. Dakwerken
- Nieuwbouw, renovatie en
isoleren van platte daken

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf
Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers
0497/90 95 61

INDUSTRIE
VAN LANGENDONCK C.

Reinigen en Buiten dienst stellen
van ondergrondse mazouttanks

Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks
en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37
OVAM-ERKENNING 8628 / E3446

WOENSDAG 8 OKTOBER

LEUVEN. Kopstukkendebat: Hoe lossen we België op? met G. Annemans in Kleine Aula MTC, St. Michielsstr. 6 om 20u. Org.: NSV Leuven.

DONDERDAG 9 OKTOBER

GENT. Viering 20 jaar VB in de gemeenteraad met F. Van den Eynde in Crypte Sint-Pietersabdij om 20u.

ZATERDAG 11 OKTOBER

MERELBEKE. Eetfestijn met B. Valkeniers in GC Groenen-dal, Brandegems Ham om 19u. Inl.: P. De Ganck, 0473/80.42.99.
EVERGEM. Eetfestijn met T. Veys in café Revida, Kapellestr. 54 om 19u. Inl.: A. Speeckaert, 0497/28.12.43
LINT. Afdelingsetentje met J. Penris en H. Verreyt in CC De Witte Merel, Liersestwg. 25 om 19.30u. Inl.: J. Verreyt, 0479/84.44.93.

ZONDAG 12 OKTOBER

BUGGENHOUT. Kippenfestijn in Parochiaal Centrum Nicolaas (nieuwe locatie), Jachtweg 2 van 11.30 tot 19u. Inl.: P. De Vos, 0495/23.99.59.
MOLENBEEK. Afdelingsetentje met J. Demol en B. Valkeniers om 12u. Inl.: J. Claessens, 0486/82.00.67.

VRIJDAG 17 OKTOBER

LANAKEN. Schoolpoortacties aan middelbare scholen - 's avonds gratis vaten in café Chevaljee. Org.: VBJ Lanaken. Inl.: W. Opdenacker, 0494/493.400.
ODENAARDE. Thema-avond 'Waarden en normen' met G. Van Steenberge en B. Valkeniers in Black Horse, Abdijstr. 79, Ename om 20u. Inl.: H. Van den Broeke, 0495/47.35.14.

ZATERDAG 18 OKTOBER

RUMST. Breughelfestijn in zaal Hof van Lachenen (nieuwe locatie), Mechelsestwg. 81 om 17u. Inl.: H. Vollebergh, 015/31.32.11.
DIKSMUIDE. Eetfestijn met B. Valkeniers en F. Vanhecke in zaal De Kring, Keiendorpstr. 144, Keiem om 19u. Inl.: K. Bultinck, 0496/53.42.48.
BOECHOUT. Afdelingsetentje met M-R. Morel in parochiecentrum Vremde, Boomesstr. 4 om 19u. Inl.: W. Liekens, 0497/40.94.74.
EKLO. Interdistrictsbowlingcompetitie in Yeti, Kon. Leopoldlaan 60 om 20u. Org.: VBJ District Eeklo. Inl.: F. Cattoor, 0494/46.49.15.
BERINGEN. Galadiner 20 jaar Vlaams Belang Beringen en aansluitend regional Midden-

Limburg met Filip Dewinter in zaal Hof Ter Schaarbeek. Inl.: S. Dejenef, 0486/85.07.19.

SCHOTEN. Kaas- en wijnavond met M. Dillen in zaal St-Filippus, A. Heulensstraat 41-43 om 19u. Inl.: P. Bouciqué, 0486/76.07.64.

ZONDAG 19 OKTOBER

NIJLEN. 13de Historische beurs Vlaamse Beweging in feestzaal Nilania, Kesselsestwg. 52 om 9u. Org.: Vlaamse Verzamelaarskring. Inl.: L. van Dessel, 03/481.82.76.
HEMIKSEM. Pannekoekennamiddag in 't Nief Perdje, Lindelei van 14 tot 18u. Inl.: T. Dils, 0475/37.63.68.

DONDERDAG 23 OKTOBER

HAALTERT. Promotiestand op de jaarmarkt, Bruulstr. van 9 tot 14u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

VRIJDAG 24 OKTOBER

IZEGEM. Jaarlijkse hutsepotfestijn met F. Vanhecke en B. Valkeniers in zaal Nieuw Gemeentehuis, Kachtemseplein om 20u. Inl.: S. Sintobin, 0495/36.00.75.

ZATERDAG 25 OKTOBER

LEUVEN. Breughelavond met B. Valkeniers in zaal 't Celestijntje, Celestijnenlaan 19, Heverlee van 17.30 tot 21.30u. Inl.: Regiosecr., 016.20.43.01.
SCHELLE. Kaas- en wijnavond met F. Dewinter in Gemeentelijke basisschool, Provinciale stwg. 100 om 18u. Inl.: L. Haucourt, 03/288.96.31.
WILLEBROEK. Vernissage kunstweekend: Met beitel en penseel met Chris Binon en Willy Van Caesbroeck in Kasteel Bel Air, Mechelsestwg., Blaasveld om 19u. Org.: Het Vierkant. Inl.: K. Eraerts, 0476/40.64.30.

ZONDAG 26 OKTOBER

WILLEBROEK. Kunstweekend: Met beitel en penseel met Chris Binon en Willy Van Caesbroeck in Kasteel Bel Air, Mechelsestwg., Blaasveld van 10 tot 17u. Org.: Het Vierkant. Inl.: K. Eraerts, 0476/40.64.30.
GERAARDSBERGEN. Eetfestijn in zaal Manolito, Onkerzelestr. 241, Onkerzele om 11u. Inl.: S. Bourlau, 0475/35.19.04.

MAANDAG 27 OKTOBER

WILLEBROEK. Kunstweekend: Met beitel en penseel met Chris Binon en Willy Van Caesbroeck in Kasteel Bel Air, Mechelsestwg., Blaasveld van 10 tot 17u. Org.: Het Vierkant. Inl.: K. Eraerts, 0476/40.64.30.

ZATERDAG 1 NOVEMBER

EDEGEM. Halloween-avond met bekende gastspreker in feestzaal 't Centrum, Strijdersstr. 35 om 19u.
BRASSCHAAT. Fuif in Jeugdhuis Hobnob, Het Heiken 43/B om 20u. Org.: VBJ Brasschaat. Inl.: Tomas Verachtert, 0485/46.64.78.

DINSdag 11 NOVEMBER

STEKENE. Ontmoetingsdag 'Het Belgische Ongeluk' met W. Somers, R. De Bont, K. Van Overmeire en B. Pas in OC Boudelo, Klein-Sinaai om 14u. Inl.: R. De Boever, 03/789.25.02.

VRIJDAG 14 NOVEMBER

SINT-KATELIJNE-WAVER. Kaas- en wijnavond met G. Annemans in parochiecentrum, Markt om 20u. Inl.: Regiosecr., 015/41.18.48.

ZATERDAG 15 NOVEMBER

TREMELO. Eetdag in zaal Paloma, Schriekbaan 41 van 18 tot 21u. Inl.: F. Strackx, 016/53.21.49.
ZELE. Eetfestijn 'Warme beenhosp' met B. Valkeniers in zaal New Garden, Gentsestwg. om 19u. Inl.: B. Kesteley, 0496/86.48.63.
KONTICH. Jaarlijks afdelingsfeest met etentje onder het motto 'Een bom onder het vorstendom' in zaal Berkenhof, Ferd. Maesstr., Waarloos om 19u. Inl.: W. Van Echelpoel, 0475/23.37.77.

ZATERDAG 22 NOVEMBER

KAMPENHOUT. Pastafestijn in parochiezaal, Bogaertstr., Nederokerzeel van 11.30 tot 21u. Inl.: M. Fannes, 016/65.52.88.
HAM. Eetdag in zaal Kristoffelheem, Schoolstr. 10 om 16u. Inl.: J. Cluyssen, 0475/37.46.52.
WILLEBROEK. Goulashavond in chalet De Schobbejak, Acacialei 37A om 18.30u. Inl.: K. Eraerts, 0476/40.64.30.
KORTEMARK. Gespreksavond met B. Valkeniers en F. Vanhecke in OC Hemelsdale, Vladslotr. 9, Werken om 20.30u. Inl.: B. Everaert, 0475/87.47.55.

ZONDAG 23 NOVEMBER

LEBBEKE. Eetfestijn in parochiezaal Heilig Kruis, Lange Minnestr. 55 (naast de kerk) van 11.30 tot 15u. Inl.: G. Buggenhout, 0478/97.08.08.

VRIJDAG 28 NOVEMBER

TERNAT. 3de kwis in parochiezaal St-Jozef, Dahlialaan 1, Sint-Katharina-Lombeek om 19.30u. Inl.: T. Schelfhout, 0476/62.92.09.

Busregeling Congres

2 november 2008 – ICC Gent – 14 uur

**Gratis bussen worden ingelegd vanuit de meeste plaatsen in Vlaanderen.
Voor inschrijvingen (verplicht!) en verdere informatie kan men steeds terecht bij
de regionale secretarissen (iedere werkdag van 10.00 tot 18.00 uur)**

PROVINCIE ANTWERPEN

REGIO ANTWERPEN – 03 216 92 13

Berchem kerk 12.30 uur
Antwerpen secretariaat Van Maerlantstraat 12.30 uur

REGIO ANTWERPEN-ZUID – 03 459 89 84

Niel Heideplaats 12.15 uur
Rumst E19 richting Antwerpen 12.30 uur
Kontich E19 car poolparking 12.45 uur

REGIO MECHELEN-LIER – 015 41 18 48

Heist-o/d-Berg, Station 11.30 uur
Mechelen, Rode Kruisplein 11.45 uur
Blaasveld, kerk 12.00 uur
Lier, parking Carrefour 12.15 uur
Breendonk carpoolparking A12-N16 12.15 uur

REGIO VOORKEMPEN – 03 658 67 37

Kalmthout heide 12.15 uur
Brasschaat kerk 12.30 uur
Schoten Carrefour-Pizzahut 12.45 uur

REGIO TURNHOUT – 014 41 34 72

Turnhout station 12.40 uur

REGIO ZUIDERKEMPEN – 014 23 29 00

Herentals parking Wellens 13.15 uur

REGIO ROESELARE – 0472 52 71 85

Roeselare De Gezelle 12.50 uur

REGIO MIDDENKUST – 059 80 80 81

Oostende Mercatorparking 11.50 uur
Blankenberge voorkant Stadhuis 12.20 uur

REGIO WESTHOEK – 057 44 62 10

Ieper nmbs-station 12.15

PROVINCIE LIMBURG

REGIO NOORD-LIMBURG – 011 54 79 20

Maaseik Cultureel Centrum 11.00 uur
Bree ziekenhuis 11.15 uur
Peer kerk 11.30 uur

Overpelt Oude Markt 11.45 uur

REGIO MIDDEN-LIMBURG – 011 23 33 49

Hasselt Kol. Dusartplein 12.00 uur
Beringen afrit Paal - carpoolparking 11.45 uur

REGIO ZUID-LIMBURG – 012 67 24 49

Tongeren Station 10.30 uur
Bilzen parking GB aan E313 11.00 uur

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

REGIO AALST – 053 77 55 07

Ninove Station café Leeuwenhof 11.50 uur
Aalst Café Den Ijzer 12.20 uur

REGIO DENDERMONDE-ST.-NIKLAAS – 03 777 08 01

Dendermonde De Bruynkaai 12.30 uur
Sint-Niklaas parking Syntra Heimolenstraat 13.00 uur

REGIO OUDENAARDE – 0495 47 35 14

Brakel Markt 11.45 uur
Ronse Markt 12.15 uur
Oudenaarde secretariaat VB 12.45 uur
Eke parking Makro benzinstation 13.15 uur

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

REGIO BRUGGE – 050 39 72 81

Brugge Magdalenaparking 13.30 uur

REGIO KORTRIJK – 0475 42 19 29

Kortrijk voorkant station 12.10 uur

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT - BRUSSEL

REGIO HALLE – 02 582 91 75

Halle Sint-Rochuskerk 12.15 uur
Dilbeek parking CC Westrand 12.45 uur
Affligem carpoolparking E40 13.15 uur

REGIO LEUVEN – 016 20 43 01

Landen station 10.45 uur
Zoutleeuw Parking Frituur Grote Steenweg 11.00 uur
Tienen Parking Carrefour 11.15 uur
Bekkevoort carpoolparking E314/24 11.45 uur
Rotselaar carpoolparking E314/21 12.00 uur
Nossegem carpoolparking E40/21 12.00 uur

REGIO VILVOORDE – 02 253 38 27

Grimbergen Brusselsesteenweg 11.45 uur
Vilvoorde Kerk Portaelsplein 12.15 uur

KOEPEL BRUSSEL HOOFDSTAD

REGIO BRUSSEL-19 – 02 219 34 67

Madouplein Secretariaat 12.45 uur